


„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.“

DJELA APOSTOLSKA 11:26

Antiohija

jan/feb 2024.

broj 187



**ŽELIMO VAM
BOŽIJE VOĐSTVO
I BLAGOSLOVE
U NOVOJ GODINI!**

ВАМ ПРЕДСТАВЉАЈУ

 **Мач Духа**

Свето писмо с белешкама


Превод Светог писма:
Милин-ЧарнићСадржи:
**Хиљаде белешки,
77 чланака,
конкорданцу,
тематски индекс,
мапе и табеле...**Формат, повез и боја:
**240×170
Кожни/меки (црна и бордо)**Цена:
**3500 дин
30 евра
60 КМ**

К О Н Т А К Т

Христова јеванђеоска црква (Мирослав Чобрда)✉ hjc.serbia@gmail.com (Христова јеванђеоска црква)✉ miki.cobrda79@gmail.com (Мирослав Чобрда)

☎ 064 405 47 44

f [Hristova Jevandeoska Crkva](#)🌐 www.hjc.rs



**Zahvaljujemo se svima koji su
svojim priložima finansijski
pomogli štampanje i distribuciju
ovog broja Antiohije. To su:
vjernici iz Banjaluke i Sente,
EC Zenica, EC Čapljina
i BC Laćarak.**

**U POTRAZI ZA SOBOM, UVIDEO SAM VAŽNOST ISTINE.
U POTRAZI ZA ISTINOM, UVIDEO SAM VAŽNOST LJUBAVI.
U POTRAZI ZA LJUBAVLJU, NAŠAO SAM BOGA,
A U BOGU, NAŠAO SAM SVE.**

**Izdavač : Antiohija | Adresa : Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH
Kontakt telefon : +387 [0]65 535 931 | Tiraž : 1000 | Štampa : Minerva, Subotica**

DISTRIBUCIJA

Srbija : Miroslav Čobrda +381 [0]64 405 4744 | Hrvatska : Miroslav Fic +385 [0]91 739 0191

UTJEHA BOŽJA



Svakodnevno smo u prilici čuti loše vijesti, dešavanja oko nas koja često nisu nimalo ohrabrujuća. Ljudi pokušavaju sami da se izbore sa životnim nedaćama, bolestima, nezgodama kojih je čini mi se, sve više.

Rješavajući da se odupru teškim mislima, depresiji i drugim stanjima koja ih hvataju tokom ružnih situacija ili problema, ljudi se snalaze sami na svoj način. Neki se ne uspiju izvući i pobijediti nego se predaju i odustanu od života.

Danas je vrlo malo ljudi koji imaju nekoga ko će ih ohrabriti, utješiti ili jednostavno biti uz njih tokom teških trenutaka. Sve se nekako, svodi na to da se

„kalkuliše“ ili vidi ima li nekog „interesa“? Ako je on meni pomogao i ja ću njemu, a ako nije, nemam obavezu prema istom.

Zar to nije tužno? Zašto danas sve manje ima empatije prema drugim ljudima? Šta je sa našim ponašanjem i osjećanjima u odnosu na druge ljude koji su u potrebi utjehe? Da li mi kao vjernici „mjerimo“ naše usluge, naša „dobra djela“? Koliko smo spremni odvojiti vremena i utješiti, ohrabriti, biti uz nekoga kad mu je to najpotrebnije? Prije nekoliko dana sam bila na sahrani žene koja ima petero djece, mnogo unučadi i pranučadi. Svi su se skupili na taj dan kad je umrla.

Pitam se, gdje su bili u tom broju dok je bila živa, dok se sama borila kroz život, kad joj je trebala utjeha, ohrabrenje koje bi joj pokazalo da nije sama?

Činjenica je da živimo u veoma sebičnom svijetu, gdje se gleda prvo lični interes a onda sve drugo. Ima i ona druga strana priče, a to je da su se neki umorili od pomaganja, od služenja, od pokušaja da se ljudima pokaže ljubav Božja. Zašto su se umorili? Vjerujem da odgovor leži i u tome da su bili pojedinci u služenju. Puno je onih koji samo pričaju i pametuju o svojoj vjeri i posvećenju, a u praksi ne rade ništa.

Bog zna da nam neće biti lako u ovom svijetu i da nije sve med i mlijeko. Dosta toga trebamo proći kroz svoj život na zemlji kao vjernici i oni koje je Bog spasio od propasti, od vječne smrti.

Riječ Božja u Drugoj poslanici Korinćanima 1:3-7, jasno govori o ovoj temi:

„Neka je hvaljen Bog i otac Gospoda našega Isusa Hrista, Otac milosrđa i Bog svakovrsne utjehe, koji nas tješi u svakoj našoj nevolji tako da mi možemo svakovrsnom utjehom, kojom

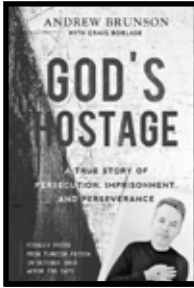
nas same tješi Bog, tješiti one koji se nalaze ma u kakvoj nevolji. Zaista, kao što se patnje Hristove preobilno izlijevaju na nas, tako preobilno biva i naša utjeha po Hristu. Ako podnosimo nevolje, to je za vašu utjehu i spasenje. Ako primamo utjehu, to je za vašu utjehu koja vam omogućuje da strpljivo podnosite iste patnje koje i mi podnosimo. Naša je nada za vas čvrsta, jer znamo da ćete, kao što dijelite s nama patnje, tako dijeliti i utjehu.“

Trebamo biti zahvalni Njemu za sve što je činio i što čini za nas, a i za ljude oko nas. Mi smo kao djeca Božja pozvani da tješimo druge, da budemo saosjećajni prema ljudima koji su u patnjama.

Mi smo primili toliko utjehe od Boga i još uvijek je primamo, zato ne budimo sebični i samodovoljni, nego se osvrnimo oko sebe. Ne dozvolimo da samo pojedinci izgaraju u služenju.

Pogledajmo na vrijeme oko sebe. Pogledajmo da li ima neko ko sada treba utjehu, ohrabrujuću riječ. Neko kome ćemo preventivno pomoći da ostane čvrst i ne poklekne u životu.

Dejana Opačak, Zenica



Priče iz zatvora ANDREW BRUNSON

S L I J E D I T I

U ovom posljednjem članku iz zatvorskog iskustva pastora Endrua Bransona, on govori o nekim od blagoslova koji mogu doći kada smo verni uprkos progonu. Biblija uči da je Gospod Isus Hristos stradao i umro za naše grehe, kao i da će Hristovi sledbenici takođe trpeti progon. Osvrćući se na svoju dvogodišnju zatvorsku kaznu u Turskoj, pastor Brunson vidi da je čak i u najmračnijim vremenima Bog bio na delu.

Tokom ove serije, bio sam otvoren u vezi sa teškoćama progona. Sada, želim da vas ohrabrim nekim od pozitivnih rezultata - nazovite ih neočekivanim blagoslovima - koji mogu proizaći iz progona. Dakle, šta možemo očekivati ako praktikujuemo ove korake i ostanemo verni pod pritiskom? Blagoslovi! Hajde da pričamo tih 10 blagoslova.

1) Progon nas može približiti Isusu. Sada više volim Isusa jer sam patio za Njega. Rekao sam da me je ono što me je najbolje pripremlilo za iskušenja koja sam iskusio bila potraga za Božjim srcem - godine izgradnje intimnosti sa Njim.

Pošto sam voleo Boga, bio sam spreman da rizikujem i patim za Njega. Takođe sam otkrio da je zbog vremena koje sam proveo u zatvoru moja ljubav prema Njemu postala jača i posvećenija. Moja žrtva je na kraju podstakla intenzivniju ljubav, jer sam sada više ulagao. Platilo sam cenu za ovu vezu, i što me je više koštalo, to je postajalo dragocenije. Patnja za Boga može izgraditi našu ljubav prema Njemu.

2) Kao što sam objasnio, osećao sam se veoma udaljenim od Boga kada sam bio u zatvoru, čak do te mere da sam se osećao napuštenim. O tome govorim kao o mračnoj noći duše. Tako da sam bio zaista iznenađen kada sam shvatio da sam izašao iz zatvora sa dubljom intimnošću nego što sam imao ranije. To je drugačija intimnost, ona koja proizilazi iz testiranja. Moja ljubav prema Bogu bila je na teškom iskušenju, a ispitivanje i dokazivanje naše ljubavi dovodi nas u pouzdaniju intimnost sa Bogom.

3) Tražio sam Boga sa neobičnim očajem. Nikada u životu nisam bio toliko usredsređen na Boga i nikada nisam proveo toliko vremena u molitvi kao u zatvoru. Satima i satima u danu razgovarajući sa Bogom, približavajući i predajući Mu se. Istina je da nas pritisak može naterati da trčimo za Bogom na način na koji inače to ne radimo. Volim ovaj stih u Psalmu 42:1-2: *„Kao što košuta čezne za potocima, tako duša moja čezne za tobom, Bože. Žedna mi je duša Boga, Boga živoga. Kada ću doći i pred Bogom se pojaviti?“* Ipak, psalmista je pod ogromnim pritiskom. Okružen je neprijatelji-

ma, užasno obeshrabren, oseća se zaboravljenim od Boga. Pritisak nas tera da trčimo ka Bogu kao nikada ranije.

4) Sada sam bliže Isusovom srcu. Spomenuo sam da sam se godinama molio: „Oče Bože, približi me svom srcu. U ovoj potrazi za bliskošću sa Bogom, fokusirao sam se na trčanje za Njegovim prisustvom, zbog čega mi je bilo tako bolno i zbujujuće kada sam izgubio svaki osećaj za Njegovo prisustvo. Ipak, Bog mi je pokazao da je odgovarao na moju molitvu sve vreme mog boravka u zatvoru.

Svaki put kada sam doživeo nešto što je Isus iskusio i pokušao da reagujem kao što je On to učinio, to je dovelo do toga da se moje srce malo više preklapa sa Njegovim. Isus se suočio sa protivljenjem i pretrpeo je veliki stres. Bio je pogrešno shvaćen, ismevan i prezren, čak i kada se predao Božjoj volji. I on se takođe osećao napuštenim od Boga, ali ipak je istrajao. Doživljavanje teškoća koje je Isus doživeo približava nas Njegovom srcu.

5) Kroz patnju, mi na kraju dođemo do toga da posedujemo više Njegove prirode. Ljudima koji su razmišljali o služenju u

Turskoj i koji su bili zabrinuti zbog potencijalne opasnosti govorio sam ozbiljno: „Dođite sa pretpostavkom da ćete ovde umreti za svoju veru. Malo je verovatno da ćete tako patiti, ali dođite sa tim mentalitetom.“ To bi ih zaprepastilo. Možda bih to rekao i sada, ali bih to rekao sa više saosećanja, blagosti, milosti i poniznosti. Sad, nakon što sam patio i bio slomljen, bolje razumem strahove i slabosti drugih. Patnja menja naša srca, tako da u sebi više imamo prirodu Isusa, koji je blag i ponižan u srcu.

6) Patnja me je učinila osetljivijim na greh i koncentrisala moj um i srce na život za Boga. Petar poručuje stradalničkoj crkvi: „*Pošto je, dakle, Hristos propatio telom, i vi se naoružajte istom mišlju. Naime, ko je propatio telom prestao je da greši. Zato provedite preostalo vreme svog života u telu po Božijoj volji, a ne u udovoljavanju ljudskim željama*“ (5. Pt. 8:5-2). Nemam vremena da istražujem kako se to dešava, ali mogu vam reći da je tako. Nakon što sam bio zatvoren zbog moje ođanosti Isusu, ustuknuo sam pred onim što bi kompromitovalo, razvodnilo, obezvređilo ili

uprljalo žrtvu. Veoma sam svestan da sam grešan i podložan grehu, ali zbog patnje sam više nego ikada usredsređen na život za Boga. Patnja nas obučava da odbacimo greh i da živimo za Boga, potencijalno dovodi do dubokog i dugotrajnog preusmeravanja srca.

7) Naučio sam o istrajnosti na novim nivoima jer patnja gradi istrajnost. Ovo je toliko važno za Boga da nam apostol Pavle kaže da se zbog toga treba čak i radovati našim stradanjima. A Jakov kaže: „*Znajući da kušanje vaše vere izgrađuje istrajnost. Istrajnost, pak, neka se pokaže savršenom, da biste vi bili savršeni i potpuni i bez ikakvog nedostatka*“ (Jakovljeva 1:3-4).

Svaki put kada vježbamo mišiće istrajnosti, postajemo jači i odlučniji. Dovoljno je biti veran Bogu u progonu. To je ono što Bog traži od nas.

8) Progon nas stavlja na videlo pred druge vernike. Spomenuo sam kako mi je majka rekla: „Postoji dugačak red ljudi koji su patili za Isusa Hrista. To je veoma duga linija koja se proteže 2.000 godina unazad. Sine moj, sada je tvoj red da staneš u taj red.“ Kako se moj boravak u zatvoru odugovlačio, pokušava-

o sam da se ojačam često razmišljajući o toj liniji koja vodi do velikog oblaka svedoka. Rekao bih sebi: „Ako su oni to uradili, mogu i ja.“ Takođe sam postao veoma svestan da će drugi doći iza mene i da im moram ostaviti primer verne istrajnosti. Morao sam stati u taj red i izdržati. Ostavljamo primer za druge vernike.

9) Takođe smo izloženi i pred nevernicima, i to je moćno svedočanstvo jer je tako skupo. Zato se pripremite da budete izloženi. Završio sam izložen ne samo pred drugim zatvorenici i svojim čuvarima, već na kraju pred čitavom Turskom, pa čak i pred milionima širom sveta. Sviđa mi se ono što prorok Danilo kaže o onima koji žive u najtežim vremenima: „*Ali će narod koji poznaje svoga Boga ostati postojan*“ (Dan. 11:32).

Ako poznaješ svog Boga, stajćeš čvrsto. Ako hoćeš da stojiš čvrsto, onda poznaj svog Boga. Zapamtite, mi smo deca svetlosti. Svetlost sija u tami. Ono se vidi, a oni koji žele da pobegnu od rastućeg mraka znaće kome da idu zbog života. Doći će kod nas. Ovo me dovodi do poslednjeg rezultata progona koji želim da istaknem...

10) Oni koji izdrže progon biće nagrađeni za večnost. Skloni smo da zanemarimo nagradu, možda zato što ne želimo da izgledamo kao motivisani ličnom dobiti, ali Isus naglašava nagradu. On nas poziva da živimo tako da dobijemo ovu nagradu. A onima koji trpe progone, On kaže: „*Velika je nagrada vaša na nebesima*“ (Matej 5,12).

Ono što mi ovde radimo zaista je važno za večnost. Isus će poštovati one koji dokazuju svoju vernost u teškoćama.

Završavajući ovu seriju, želim da vam ostavim završnu misao. Postoji sjajna rečenica iz knjige koju sam pročitao u zatvoru: „Postupiti ispravno uvek je vredno toga. Ne uvek danas, već uvek sutra.“ Ovo je nebeska perspektiva.

Moja supruga Norine mi je rekla tokom nekih veoma mračnih vremena u zatvoru: „Ako ovo prođemo na pravi način, na kraju, nećemo požaliti. Kada je to rekla, nije znala da li ću dobiti slobodu u ovom životu ili ne. Ona mi je ukazivala na ono što je zaista važno. Biti veran. Budite poslušni. Dobro trčite svoju trku. On je dostojan i vredan toga.

Andrew Brunson

BOŽJA POBJEDA

„U svetu ćete imati nevolju, ali vi budite hrabri; ja sam pobedio svet.“

Jovanovo jevanđelje 16:33

Ljubljeni u Gospodu, tako je dobro znati da je naš Gospod Isus Hrist bio na ovoj Zemlji prije nas. Dobro je znati da je prošao kroz mnoge nevolje i da ih je sve nadvladao.

Možda se nalazite u tako teškoj životnoj situaciji i čini vam se da nema izlaza iz nje. Možda vas to čak dovodi i do teških stanja i nekih oblika depresije. Možda vodite bitke za zdravlje, za svoje najbliže, na poslu, u braku, u roditeljstvu... Možda vas je „pritislo sa svih



strana“ i ne znate kako dalje. Ono što je sigurno jeste da će se sotona truditi i revnosno raditi na tome da vas ubaci u „vrzino kolo“ ili strahovit lavirint, odnosno vaše misli će fokusirati samo na nevolje i probleme. Lagaće vas da je rješenje nemoguće, da nema izlaza, nade, šanse... No, sjetimo se Božije riječi: *„Što je nemoguće ljudima, moguće je Bogu“ (Luka 18:27).*

Molitva:

Milostivi Oče, ja te danas molim da mi oprostiš u imenu Isusa Hrista Sina Tvoga za moju ljudskost, što moje oči gledaju oko sebe, a ne nalaze izlaz. Oprosti mi što se nisam oslanjala na Tebe i gledala u Tebe. Ti si Bog koji pravi put u pustinji. Pomozi mi da sve prepustim tebi, da Ti uradiš ono što ne mogu ja. Hvala ti što je kraj moje snage početak tvoje novine! U Isusovo ime molim i zahvaljujem. Amin.

„Ne spominjite ono što je davnašnje, ne mislite na ono što je zastarelo. Evo, činim nešto novo; već nastaje, zar ne opažate?“ (Isaija 43:18-19)

S.M., Banjaluka

PRAVEDNOST



„Njega koji nije učinio nijedan greh, Bog je radi nas učinio žrtvom za grehe, da mi u njemu budemo pravednost Božija.“

2. Korinćanima 5:21

Stradanjem Isusa Hrista, koji je sebe dao kao žrtvu za grehe svih nas, dobijamo pravednost Božiju kao dar. Pravednost Božija je kao da nikada u životu nismo učinili nijedan greh. To nije pravednost ljudska. Darom Božije blagodati postali smo pravednost Božija u Isusu Hristu.

Svesni da smo kroz pravednost Božiju u Isusu, možemo pristupiti Bogu sa sigurnošću i pouzdanjem, da se molimo i očekujemo odgovore. Mi to nika-

kvim svojim dobrim delima nismo zaslužili, niti možemo da zaslužimo, jer „sva naša pravedna dela su kao prljava krpa“ (Isaija 64:6). To je dar Božije milosti, na osnovu Isusove žrtve, žrtve bezgrešnog Jagnjeta Božijeg.

„Jer, milošću ste spaseni, kroz veru, i to nije od vas, nego je Božiji dar, a ne na osnovu dela, da se niko ne bi hvalio“ (Efescima 2:8-9).

Pravednost Božija je dar od Boga koji verom primamo. Ona se ne može popraviti, jer ona je bezgrešna. To je naša pozicija pred Bogom na osnovu žrtve Isusa Hrista. Mi smo pravednost Božija u Hristu.

„Svi su zgrešili i izgubili su slavu Božiju, ali su besplatno opravdani Božijom milošću na osnovu otkupljenja u Hristu I-susu. Njega je Bog postavio da svojom krvlju bude žrtva pomirnica, koja se prihvata verom. Gde je, dakle, hvalisanje? Isključeno je“ (Rim. 3:23-25,27).

Pravednost Božija je sada naša nova priroda.

Svukli smo starog grešnog čoveka koji propada zbog prevarnih strasti i požuda, promenili svoj način razmišljanja, i obukli novog čoveka „koji je prema liku Božijem stvoren da živi u istinskoj pravednosti i svetosti“ (Efesci-ma 4:22-24).

Život u pravednosti, znači život po Božijoj volji, koja nam je otkrivena u Svetom pismu. Svetim Duhom obnavljamo svoj um kroz Božiju Reč.

Tvorac nas je stvorio da živimo u pravednosti. Život po uputstvima našeg Tvorca je najbolji život za nas.

Sada imamo prirodu pravednosti, tako da je život u istinskoj pravednosti i svetosti za nas prirodan i lak, kao što je lako i prirodno ribi da pliva u vodi.

Ribi je lako da pliva u vodi. To je njena prirodna sredina. To za nju nije nikakvo mučenje. Tako i za nas nije nikakav problem, niti borba, da živimo po Božijoj volji i da ne grešimo.

„Ko god je rođen od Boga, ne čini greh, jer Božije seme živi u njemu; on ne može da greši jer je rođen od Boga.“ (1. Jovanova 3:9)

Za nas je prirodno da živimo u pravednosti. To je razlika između mačke i svinje. Svinja uživa da se valja u blatu, a mačka se čisti i liže čim je malo blato negde zakači.

Dar pravednosti nam omogućava da vladamo u životu.

„Koliko će više oni koji primaju izobilje blagodati i dar pravednosti vladati u životu posredstvom jednoga, Isusa Hrista“ (Rimljanima 5:17).

U jednom drugom prevodu kaže „carevati u životu“, što znači „vladati kao carevi u životu.“ Bog nam jasno pokazuje da u ovom životu treba da vladamo kao carevi kroz Hrista. Jedna od najboljih definicija reči *car* je ova: „Osoba koja je glavna i superiorna na određenom području.“ Reč *vladati* definiše se kao „dominacija ili široko rasprostranjeni uticaj.“ *Vladati*

kao car znači imati superiornu dominaciju i uticaj na određenom području.

Prvo, izobilje Božije blagodati i dar pravednosti osposobljavaju nas, daju nam svu neophodnu snagu, da vladamo u svom životu, da imamo superiornu dominaciju nad okolnostima, nevoljama, gresima, slabostima, porocima, zavisnostima.

„Moja blagodat je sve što ti je potrebno, jer moja snaga se najviše pokazuje kad si slab“ (2. Kor. 12:9).

Drugo, izobilje Božije blagodati i dar pravednosti osposob-

ljavaju nas da imamo dominantni uticaj u društvu, i da menjamo društvo u korist Carstva Božijeg. Mi smo Božiji poslanici, ambasadori, koji šire vrednosti Carstva Božijeg i donose Božiji način života.

Postajemo osobe od uticaja kada znamo da nas je Bog pozvao da budemo glava, a ne rep, da uvek budemo na vrhu, a nikad na dnu (5. Mojs. 28:13). Glava određuje pravac, smer, trendove, rep sledi. Gospod želi da vodimo i oblikujemo društvo sa vrednostima Carstva Božijeg.

Aleksandar Vitakić, Kraljevo



BOŽE, POMOZI NAM
DA IMAMO RAZUMIJEVANJA
ZA ONE KOJI GRIJEŠE
NA DRUGAČIJI NAČIN
NEGO ŠTO MI TO ČINIMO.



AGAPE

GRIJESI KAO KAMENJE



Dva su muškarca posjetila jednog mudrog čovjeka želeći ga upitati za savjet.

„Sagriješili smo i savjest nam je uznemirena. Možeš li nam reći što nam je činiti kako bi nam bilo oprošteno i kako više ne bismo griješili?“

„Kažite mi svoje grijeh“, reče im mudrac.

„Učinio sam veliki grijeh“, odgovori prvi muškarac.

„A ti?“, upita sveti čovjek drugog muškarca.

„O“, odgovori ovaj, „ja sam počinio više loših stvari, ali su tako male da jednostavno nisu primjetljive.“

Ovaj mudri i pobožni čovjek je dugo razmišljao. „Evo što morate napraviti“, konačno je rekao. „Pođite i za svaki grijeh koji ste počinili donesite odgovarajući kamen.“

Muškarci su otišli. Prvi se brzo vrati s velikim i teškim kamenom, tako teškim da ga je jedva nosio. Stavio ga je pred

tog mudrog čovjeka. Nakon dugo vremena stigao je i drugi muškarac noseći bez napora vreću kamenčića. I on ih je stavio pred mudraca.

„Sada“, rekao im je, „uzmite kamenje i vratite ga tamo odakle ste ga uzeli.“

Prvi muškarac je uzeo svoj kamen i vratio ga na mjesto odakle ga je uzeo. Drugi se sjeti mjesta gdje je uzeo tek nekoliko kamenčića, a odakle je uzeo ostale nije se mogao sjetiti. Vratio se za nekoliko trenutaka i rekao da mu je ta zadaća preteška jer ne zna odakle je kamenje.

„Moraš znati, sinko moj, da su grijesi kao kamenje. Što je čovjek teže sagriješio, to dublje shvaća težinu grijeha, a kad se iskreno kaje, tada mu je oprošteno. Ako čovjek ponavlja manje grijeha, ne osjeća posebnu krivicu, pa mu zato nije žao i ostaje grešnik. Sada vidiš koliko je doista važno kloniti se kako malih tako i velikih grijeha.“



EGZODUS

Neverovatne činjenice i brojke



Jedno od najvećih logističkih čuda na svetu bilo je kada su Mojsije i deca Izraela bili u pustinji. Da li je Mojsije uopšte razmišljao o tome šta je potrebno da se izvrši Božja zapovest da ih odvede iz Egipta u obećanu zemlju? Morali su biti nahranjeni i zbrinuti, ali šta je on trebao uraditi da zadovolji potrebe tri ili tri i po miliona ljudi?

Prema nekim brojkama koje je objavio čovek koji je bio general-intendant u vojsci, navodi se da je Mojsije morao da ima 1.500 tona hrane svakog dana da Izraelci ne umru od gladi. Ako bi se hranili onako kako danas jedemo vi i ja, trebalo bi najmanje 4.000 tona hrane dnevno. Za to su potrebna dva teretna voza, samo da biste Izraelcima dovozili hranu svakog

dana. Po današnjim cenama, dnevno bi se moralo imati 7-8 miliona dolara za obezbeđivanje njihovih potreba za hranom. Za kuvanje bi bilo potrebno 4.000 tona ogrevnog drveta i još nekoliko teretnih vozova da dovlače drva svaki dan. Setite se samo da su oni bili tamo četrdeset godina!

Oh, da, morali su da imaju vodu. Da bi imali dovoljno samo vode za piće i pranje nekoliko sudova, trebalo bi im svakog dana jedan teretni voz sa cisternama, dug dva i po kilometra, samo da ih doveze. Kako obezbediti toliko vode?

Morali su da prođu kroz Crveno more za jednu noć. Njegova širina je varirala od 230 km do samo desetak kilometra u severnoj polovini mora. Dubina Crvenog mora varira od 800 m

do 2.400 m. Ako su hteli da prođu kroz Crveno more uskim putem, po dvoje, onda bi takva kolona morala da bude dugačka 1.300 km, i trebalo bi im 35 dana i noći da sva deca Izraela prođu kroz more. Dakle, morali su da imaju prostor u moru koji je bio širok najmanje 5 km, tako da su mogli da hodaju najmanje 5.000 u nizu, kako bi mogli da prođu za jednu noć.

Drugi veliki problem bilo je postavljanje njihovog noćnog logora. Svaki put kada bi kempovali na kraju dana, bio je potreban ogroman kamp koji se prostirao na mnogo kvadratnih

kilometara. Toliki prostor samo za noćno kampovanje.

Mislite li da je Mojsije shvatio sve ove stvari pre nego što je otišao? Ozbiljno sumnjam da je mnogo razmišljao o ovim "detaljima". Mojsije je verovao u Boga i On se umesto njega pobrinuo za ove stvari.

Ohrabrimo se i mi, jer imamo istog Boga. Mislimo da su naši problemi tako veliki. Zapamtite šta Bog može učiniti! Samo se udružite sa Njim i vaši problemi će biti Njegova briga. Neka On upravlja tvojim životom jer se On najbolje brine za nas.

Autor nepoznat



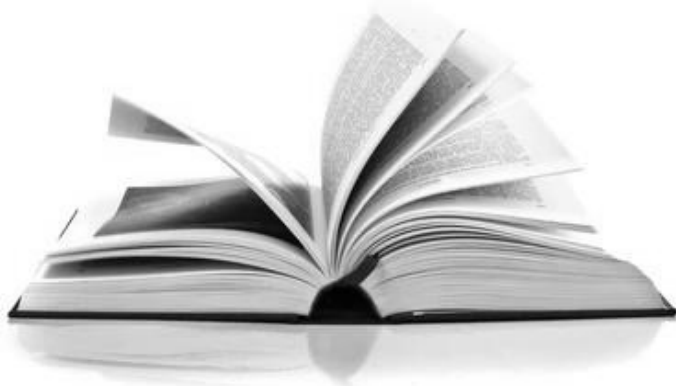
VOLIM TE GOSPODE,
MOJA SNAGO.

PSALAM 18:1

AGAPE

DEO JEDNOG GOVORA

*Zanimljiv završetak izlaganja Justina Popovića
iz 1924. godine u Sremskim Karlovcima.*



Ne samo za Gospoda Hrista, braćo, već i za sve Hristonosce – život na zemlji je nezalazni Veliki petak. Što više Hrista u sebi imaš, sve te više gone. Jesi li Hristov, smatraj sebe za smetlište sveta, po kome svi gaze, kao što su po Hristu gazili. Kad te kunu – blagosiljaj; kad te biju – praštaj; kad te mrze – ljubi. Trpljenjem pobeđuj mučitelje kao i Gospod. Vraćaj zlo – dobrom; bori se kao što se Gospod Hristos borio; sa gordošću bori se – smernošću; sa grubošću bori se – krotošću; sa mržnjom bori se – ljubavlju; sa uvredom bori se – praštanjem; sa klevetom bori se – molitvom. To je put pobeđe; put koji je

jednom za svagda proputio Gospod Isus; on kroz stradanje vodi u – vaskrsenje. Mi smo na tom putu, na jedinom putu koji završava vaskrsenjem, ako blagosiljamo one koji nas kunu, ako dobro činimo onima koji nas mrze, ako ljubimo neprijatelje svoje, ako se ne gnevimo kad nas vređaju, ako molimo kad hule na nas, ako s molitvom podnosimo kad pljuju na nas. Mi smo sigurno na putu koji se završava trijumfalnom pobeđom nad smrću, ako se i onda, kada nas raspinju, poput Hrista molimo za svoje mučitelje: „Oče, oprosti im, jer ne znaju šta rade!“ – Amin.

Justin Popović

STRAH GOSPODNI POZIV NA BLIZINU I ISKUSTVO



Bilo je iznenađujuće za mene kada sam pročitao u Bibliji da kada muškarac upozna ženu, oni osnivaju porodicu i dobiju bebu. Iz moje perspektive, to nije imalo puno smisla. Onda sam shvatio da je to povezano s mojom kulturom i obrazovanjem. Mi smo oblikovani grčkim razmišljanjem. Za nas znači da su spoznaja i znanje povezani sa prikupljanjem informacija. Možete reći da je to ono znanje iz knjiga. Nekada sam čak neke stvari učio napamet. Možda se i sami sjećate koliko toga ste morali učiti napamet, ali ako se danas zapitate šta ste to naučili napamet, shvatićete da ste mnogo toga zaboravili. Znali ste to za određeno vrijeme, a danas se možda sjećate tek nekih stvari, ali vrlo malo od toga ste internalizirali ukoliko to niste primijenili i pretvorili u naviku i dio svog

života. U protivnom to ostaje samo površinsko znanje. U kontekstu veze sa ženom i željom za rađanjem djece, za mnene to isprva nije imalo smisla.

Kasnije sam shvatio da je Stari zavjet uglavnom napisan na hebrejskom jeziku, u kome pojam znanja, spoznaje, upoznavanja ima drugačije značenje. Nije se o tome poučavalo na fakultetu ili u školama Tore, već uglavnom kod kuće i promatranjem, posebno u velikim porodicama koje su živjele pod istim krovom. Učenje i iskustvo su se događali i sticali u bliskoj vezi i izbliza. To se takođe odrazilo i na hebrejski jezik i usko je povezano sa njihovom kulturom sve do danas.

„Poznavanje nekoga“ podrazumijeva intimnu vezu i iskustveni odnos sa tom osobom. Razlika se može opisati kao razlika između znanja iz glave i

iskustvenog znanja. Poznavanje nekoga prema grčkom shvatanju znači da razumijemo tu osobu, ko je ona i šta ju čini, kako djeluje, ali ne moramo nužno biti lično povezani ili poznavati jedni druge. To je uporedivo s nekim ko je Mesijev navijač, ide na svaku utakmicu i zna sve o njemu. Možda je čak dobio i njegov autogram, ali nema lični odnos sa njim, i nikada nije ušao u njegov privatni život.

U hebrejskom „poznavanju“ nekoga ide se dalje od nama poznatog grčkog koncepta. To znači da nekoga intimno poznamo. Za to se koristi riječ „yada“. Kakve to ima veze sa poznavanjem Boga i strahom Gospodnjim?

U Mateju 7,21-23 Isus govori o tome kako će neki ljudi reći: „*Gospode, Gospode! Nismo li prorokovali u tvoje ime, u tvoje ime izgonili zle duhove, i u tvoje ime činili mnoga čuda?*“ Onda ću im ja reći: *‘Nikada vas nisam poznao. Odlazite od mene vi, koji činite bezakonje!’*“ Stoga najbolja riječ koja opisuje Božju želju da ima blizak odnos sa nama je intimnost. To znači potpunu blizinu. Umjesto riječi hebrejske riječi „yada“ koja je upotrijebljena u Starom zavje-

tu, u Novom zavjetu, koji je uglavnom napisan na grčkom jeziku, koriste se druge dvije riječi - „ginosko“ (γινώσκω) i „oida“ (οἶδα).

Boga ne zanima da mu se slijepo podložimo sa udaljenosti, ili da činimo neke stvari, ili da ispovijedamo vjeru, a da nikada nismo ušli u odnos sa Gospodom Isusom. Umjesto toga, strah od Boga ima za cilj dovesti nas u blizinu njegove ljubavi i omogućiti nam da upoznamo Njegovu slavu. Strah Gospodnji nas ne bi trebao paralisati i udaljavati od Njega, već nas približiti Njemu. Trebamo željeti iskusiti Njegovu slavu u potpunosti i mrziti sve što nas od toga odvaja, a posebno grijeh. Ova odbojnost nikada ne bi smjela biti usmjerena protiv ljudi, već protiv „glavarstava i vlasti, protiv sila koje vladaju ovim carstvom mraka, protiv zlih duhova u nebeskim prostorima“ (Efescima 6,12).

Ova se odbojnost usmjerava protiv grijeha koji prebiva u nama, koji ne možemo pobijediti sami, već kroz njegovog Duha koji prebiva u nama, u kojem se predajemo i dopuštamo da nas preoblikuje.

Reinhold Harms, Sarajevo

ZATO ŠTO TE VOLIM



Kad si se jutros probudio, posmatrao sam te i nadao se da ćeš mi se obratiti, uputiti mi makar koju riječ, pitajući me za mišljenje ili zahvaljujući mi za nešto dobro što ti se juče dogodilo, ali primjetio sam da si bio jako zauzet traženjem garderobe koju ćeš obući za posao.

Nastavio sam čekati dok si još trčao po kući oblačeći se i spremajući. Znao sam da imaš vremena da se na trenutak zaustaviš i kažeš mi: „Zdravo!“; ali ti si bio prezauzet. Zato sam za tebe osvijetlio nebo, ispunio ga bojom i pjesmom ptica da vidim hoćeš li me barem tako čuti, ali ni na to se nisi osvrtao.

Posmatrao sam te dok si se spremao na posao i strpljivo

sam čekaao. Pretpostavljam da si, zbog mnogih stvari koje si trebao napraviti, bio previše zauzet da mi išta kažeš.

Kada si se vratio kući, vidio sam umor na tvome licu i pomislio sam da te malo osvežim blagom kišom koja će odaganati tvoj umor. To je bio moj dar, ali ti si se naljutio i uvrijedio moje ime.

Toliko sam želio da razgovaraš sa mnom, ali pomislio sam da ima još vremena.

Poslije si uključio televizor. Ja sam te strpljivo čekaao dok si gledao televiziju. Večerao si i uronivši u svoj svijet, ti si ponovo zaboravio popričati sa mnom. Primjetio sam da si u-

moran i razumio sam tvoju želju za tišinom. Zato sam spustio Sunce i na njegovo mjesto postavio zvjezdano nebo, a u njegovom središtu sam posebno istakao jednu zvijezdu kao svijeću. Bio je to prekrasan prizor! Ti ništa od toga nisi primjetio.

Kada si išao spavati, poželio si laku noć svojoj porodici i kada si legao, gotovo isti trenutak si zaspao. Pratio sam tvoj san muzikom i blagim mislima, a moji anđeli su bdjeli nad tobom.

Nije važno, jer vjerovatno ne bi ni primjetio da sam uvijek tu

s tobom. Imam više strpljenja nego što misliš i bilo bi mi drago da te makar naučim da ti imaš strpljenja sa drugima. Volim te toliko da svakoga dana iščekujem molitvu. Darovi koje sam ti danas dao, plod su moje ljubavi prema tebi.

Dobro, opet si se probudio i ponovo ja sam ovdje i čekam, pun ljubavi prema tebi, nadajući se da ćeš mi možda danas moći posvetiti malo svoga vremena.

Želim ti lijep i ugodan dan.

Tvoj nebeski otac



BOG IMA MNOGO POŠTOVALACA,
ČAK I MNOGO SLUGU,
ALI IMA MALO ONIH
KOJI GA VOLE.



AGAPE

ZAUZETI VRATA NEPRIJATELJA



Šta su poglavastva i sile? Biblija daje samo nagoveštaj o tome ko su ova bića i kako deluju. Često se kaže da je razlog te šturosti u tome da ne padnemo u iskušenje da budemo isuviše opčinjeni ovim prepređenim duhovima visokog ranga. Moramo se složiti da zaista postoji opasnost da budemo fascinirani njima do te mere da oni ovladaju našim misaonim životom. No, postaraću se da vam dam dovoljno snažno upozorenje u ovom poglavlju, ali bih pre toga dodala da ne treba da budemo ni isuviše znatiželjni, ali ni preplašeni kada je reč o ovoj temi. Ništa ne treba da nas zaustavi od toga da silovito

osvojimo Kraljevstvo za našeg nebeskog Kralja (vidi Mt. 11:12).

Postoje različiti pristupi i naučavanja o predmetu duhovnog ratovanja na visokom nivou. Vreme je da pogledamo plodove koje su pojedina učenja donela, a ne da zauzmemo kritički stav samo zbog toga što je nečiji pristup različit od našeg. Neprijatelj voli da deli hrišćane na području neslaganja oko metodologije.

Biblija govori o dva kraljevstva koja se nalaze u međusobnom sukobu. Jedno je Kraljevstvo Božje, a drugo je Satanino kraljevstvo zla, kraljevstvo ta-

me. U Božjem Kraljevstvu, Njegovu anđeli su poslanici koje Bog šalje onima koji će naslediti spasenje (Jevr. 1:14), i oni rade na utvrđivanju Božjih ciljeva i uspostavljanju Njegove vladavine u vasioni.

Satanini emisari, pak, rade na zasnivanju njegovog kraljevstva tame na zemlji. Kako namjeravaju da ostvare taj cilj i kakva zakonita prava polažu na to? Satanini predstavnici nalaze se pod njegovom komandom i postavljeni su za zapovednike nad određenim geografskim područjima. Oni vladaju protivzakonito, ilegalno, i imaju neposredan uticaj na živote ljudi koji žive u oblastima pod njihovom upravom.

Većina ljudi, nesvesna satanskog lukavstva i njegovih namjera, u većoj ili manjoj mjeri podleže uticaju teritorijalnih duhova. Zli duhovi koriste različita sredstva kako bi ostvarili prevlast nad stanovništvom određenog regiona, kao što su opadanje morala, navođenje ljudi da se odaju različitim zavisnostima, itd. Teritorijalni duhovi rade na tome da stanovnicima toliko „isperu mozak“ da ne poprime Hristov um, te da tako sila Kraljevstva Božjeg

izgubi svaku moć u njihovom životu. Jedna od glavnih strategija satanskog kraljevstva je da zaduži određene vladajuće duhove da vrše uticaj na političke vođe i vlasti. Jednom kada pridobiju te vođe, zli duhovi će ih privoleti da izdejtstvuju zakone koji će zabraniti svako dalje širenje Božjeg Kraljevstva.

Da li nam Biblija pruža dokaze o uticaju i delovanju ovih teritorijalnih duhova visokog ranga? Da bismo razumeli model njihovog delovanja, treba da razumemo nešto što se naziva „principom dvostruke aluzije, ili dvostrukog obraćanja.“ Prema Dejckovoj Bibliji sa komentarima i beleškama“ (Dake’s Annotated Reference Bible), definicija ovog principa glasi:

„Ovaj princip nalazimo u slučaju kada autor oslovljava vidljivu (poznatu) osobu, ali se izvesne njegove izjave odnose i na nevidljivu osobu, ili biće koje stoji iza vidljive osobe. Dva odlomka u Bibliji istovremeno se odnose na dva zemaljska vladara i na Satanu. Nalazimo ih u Jezekilju 28:11-19 i u Isaiji 14:3-27. Počinju tako što se obraćaju ovozemaljskim vladarima, u prvom slučaju poglavaru Tira, a u drugom kralju Vavilona.

Usred govora, međutim, obojici oslovljenih vladara najednom se pripisuju atributi koje oni, kao ljudska bića, ne mogu posedovati, koji uveliko prevazilaze njihov ljudski domet. Na primer, u Jezekilju 28:14-15 stoji: „Heruvim si zaštitnik ti bio, raširenih krila, postavio te bejah, a ti beše na svetoj Božjoj gori, usred sjajnog hodio si kamenja. Savršen si na putevima svojim bio, od dana od kada se rodi, dokle bezakonje na tebi se ne nađe...”

Drugi vladari u Vavilonu bili su pod uticajem teritorijalnih zlih duhova nad svojim kraljevstvom. Navukodonosar je bio pod uticajem poglavara Persije do te mere da je načinio zlatni kip sa svojim likom i zapovedio da mu se klanjaju i štuju ga kao boga. Poglavara Persije takođe je upotrebio Navukodonosara kao svoju produženu ruku da uvede silu demonskog štovanja. Bog je slomio silu teritorijalnih duhova kada je očitovao svoju slavu u užarenoj peći, pojavivši se kao četvrti mladić u ognju. Svetlost Njegove slave rasplinula je satansku tamu.

Isti poglavara Persije pokušao je da ubije Danila. Ovoga puta zaveo je Darija, gotovo isto ona-

ko kako je zaveo Navukodonosara i okrenuo velikodostojnike, upravnike, savetnike i pomoćnike protiv Danila. Izgledalo je da se Danilu crno piše. Činilo se da je poglavara Persije valjano odigrao svoju ulogu. No, Bog je izbavio Danila iz lavlje jame i ponovo pokazao svoju moć nad poglavarom Persije, čija je sila za izvesno vreme bila sputana i slomljena.

Da li teritorijalni duhovi i danas vrše uticaj na narode? Apsolutno!

Pogledajmo samo sa kakvom žudnjom Sadam Husein je nastojao da se domogne čitave zemlje kojom je nekada vladao Navukodonosar! Poglavara Persije nastoji da povрати svoju teritoriju.

Postoje mnoga druga mesta u Bibliji koja svedoče o tome kako su prepredeni teritorijalni duhovi nastojali da unište decu Božiju.

Sećate li se Jestire? Pogledajmo samo novozavetna vremena kada su nove teritorije počele da se otvaraju za jevanđelje. U Delima 19 teritorijalni duhovi Dijaninog (Artemidinog) kulta naveli su zanatlije da dignu uzbunu. U Delima 19:27 stoji: „Postoji opasnost ne samo da

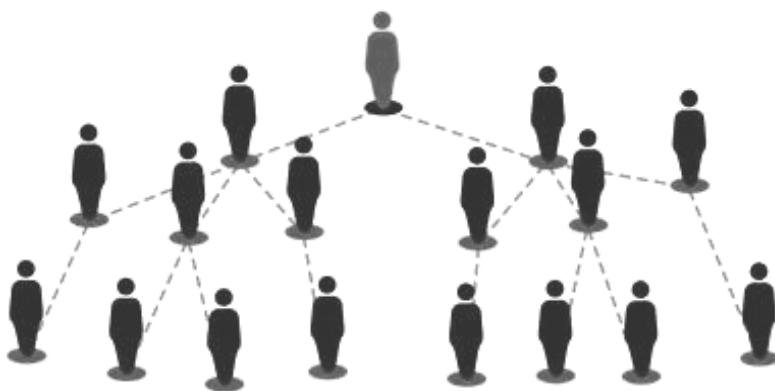
ovaj naš zanat izađe na rđav glas, nego i da hram velike boginje Artemide izgubi svoj značaj i da svoju veličanstvenost izgubi boginja koju slavi cela Azija i ceo svet.“

Poslanica Efescima 6:12 uči nas o hijerarhiji ovih vladajućih duhova. „Jer naša borba nije protiv krvi i mesa, već protiv poglavarstava, protiv vlasti, protiv vladara ovog mračnog sveta i protiv zlih duhovnih sila na nebesima.“

Tom Vajt (Tom White) naziva ovaj odlomak opisom uređenja paklenih (vojnih) štabova u svojoj knjizi „Vodič u duhovno ratovanje za vernike“ (Believer's Guide to Spiritual Warfare). Evo šta on kaže o ovoj hijerarhiji:

„Pavle rasvetljava ovu temu prikazujući sile kao hijerarhijski organizovan poredak u kome imamo poglavarstva i vladare (*archai*), autoritete, odnosno vlasti (*exousia*), sile (*dunamis*) i duhovne snage zla (*kosmokratoras*). Razložno je pretpostaviti da je ova struktura autoriteta izneta silaznim redosledom (od najvećeg do najmanjeg). Danilo 10:13 i 20 razotkriva uređenje duhovnih vlasti, ukazujući na satanske prinčeve iz najužeg vrha koji su postavljeni za vladare nad regionima i nacijama na zemlji.

Reč *exousia* podjednako se vezuje i za natprirodne i za ovozemaljske vlasti. Prema shvatanju apostola Pavla, ove duhovne sile „stoje iza“ ljudskih struktura moći. Pavle bez sum-



nje aludira na jevrejsku apokaliptičnu ideju o kosmičkim bićima sa bogomdanim autoritetom da igraju ulogu arbitara u ljudskim poslovima.

Pretpostavljamo, takođe, da *dunamis* deluju na nivou zemalja i nacija, utičući na pojedine aspekte njihovog života.

Kosmokratoras pak čine različite vrste nižih zlih duhova koji svakodnevno utiču na ljude, i to u vidu depresije, nesloge, bunta, straha, požude, razdora itd.

Uopšteno govoreći, ovo su zli duhovi sa kojima se suočavaju i koje isteruju oni koji su uključeni u službu ličnog (individualnog) oslobođenja. Čak i među duhovima nižeg ranga, slabiji duhovi služe onim jačim.

Jedan od termina koji se koriste za hijerarhiju zlih duhova jeste „teritorijalni duhovi“. Iako ovo nije biblijski naziv, on opisuje poredak vladajućih duhova naveden u Efescima 6:12.

Šta se tačno podrazumeva pod terminom teritorijalni duh? Teritorijalni duh je onaj duh koji vlada nad određenim geografskim područjem. Očigledno je, na primer, da postoji „poglavar Persije“. U Danilu 10:13 piše: „Poglavar kraljevstva persijsko-

ga stajao mi je nasuprot dvadeseti i jedan dan, ali gle, Mihailo, jedan od prvih knezova, dođe mi u pomoć. Tako ja ostah onde kod kraljeva persijskih.“

Zli duhovi nemaju isključivu vlast nad teritorijama. Božji anđeli su takođe na delu u narodima. Starozavetni tekst Ponovljenog zakona 32:8 u prevodu Septuaginte glasi: „Kada je Svevišnji predao narodima njihovo nasleđe, kada je razdelio sinove ljudske, postavio je međe među ljudima prema broju anđela Božjih.“

F. F. Brus zastupa mišljenje da prevod Septuaginte predstavlja prevod originalnog teksta, kaže: „Ovaj prevod ukazuje da je uprava nad različitim nacijama prvobitno bila podeljena između odgovarajućeg (srazmernog) broja anđeoskih sila... Na brojnim mestima vidimo da su neke od ovih anđeoskih uprava prikazane kao neprijateljska poglavarstva i vlasti i 'vladari ovog mračnog sveta' - Ef.6:12.“

Neko će možda reći: „Pa, verujem da Satanina hijerarhija postoji, ali nije biblijski razračunavati se sa zlim duhovima u njoj. Možda imaš na umu Božju opremu u Efežanima 6 koja je uglavnom odbrambene, a ne

agresorske prirode. Da li igde u Novom zavetu postoji poziv na rat protiv poglavarstava i vlasti?

Odgovor je da. Jedan od najboljih primera nalazimo u Mateju 4 gde su opisana Hristova iskušenja. Prvi potez koji je Isus povukao u svojoj službi odmah nakon krštenja, bio je silovit obračun sa samim Satanom u pustinji. Isus nije izbegavao ovaj susret, i, kako ja vidim stvari, nije se nimalo plašio svoga protivnika. Nije se sakrio u pećinu i nadao da Ga đavo neće dirati. Drugim rečima, nije se ponašao samo odbrambeno.

Kada je Duh poveo Isusa u pustinju, On se sukobio sa duhom koji je tvrdio da ima vlast nad zemljom. Razmotrićemo ukratko različite strategije koje je Isus koristio u duhovnom ratovanju. Da vidimo najpre Satanin ratni plan. Satana nam obično uputi izazov i iznese

„pravila“ igre. U pustinji je pokazao tri osnovna područja svog ratovanja. Isus je odgovorio na ove napade silom Reči.

Fizičko područje

„Ako si Sin Božji, reci da kame-
nje ovo hlebovi postanu. A On
odgovori i reče: Pisano je: Ne
živi čovek o samom hlebu, no o
svakoj reči koja izlazi iz usta
Božjih.“ (Mt. 4:3-4)

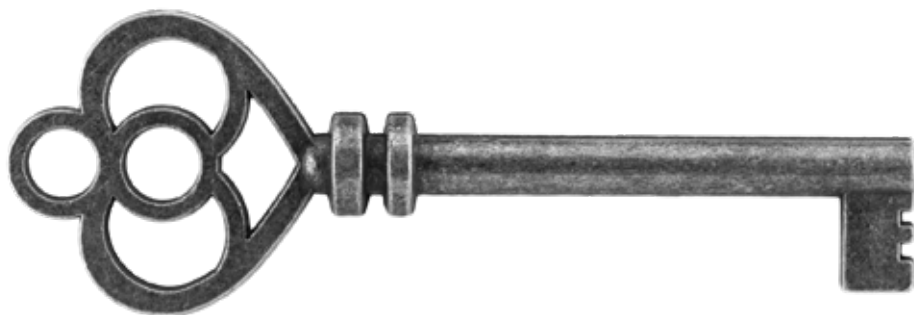
Duhovno područje

„Ako si Sin Božji, skoči dole, jer
u pismu stoji da će anđelima
svojim zapovediti za tebe, i uze-
će te na ruke, da gde ne zapneš
za kamen nogom svojom. A Isus
reče njemu: Ali i to stoji napisa-
no: Nemoj kušati Gospoda Boga
svog.“ (Mt. 4:6-7)

Političko područje

„Opet Ga uze đavo i odvede Ga
na goru vrlo visoku, i pokaza
Mu sva carstva ovog sveta i sla-





vu njihovu; I reče Mu: Sve ovo daću tebi ako padneš i pokloniš mi se. Tada reče njemu Isus: Idi od mene, sotonu; jer stoji napisano: Gospodu Bogu svom poklanjaj se i Njemu jedino služi.“ (Mt. 4:9-10)

Zanimljivo je uočiti da jednom kada je Isus pokvario planove Satani u pustinji, Njegova služba se vrlo brzo razvijala. Učenici su Ga sledili, ljudi su doživljavali spasenje, oslobođenje, isceljenje. Za neko vreme, neprijateljska sila bila je svezana. Verujem da je Isus koristio tehniku duhovnog ratovanja u pustinji da bi nam dao model za rušenje utvrda.

Postoji pet ključnih momenata u ratnoj strategiji koju je Isus upotrebio u pustinji. Prvi momenat u Hristovoj pripremi za bitku često previđamo. On se ponizio pred Bogom time što se podvrgao činu krštenja. Jakov

4:6-7 kaže: „Ali on nam daje još veću milost. Zato kaže: Bog se protivi oholima, a milostiv je prema poniznima. Potčinite se, dakle, Bogu, a oduprite se đavolu i pobeći će od vas.“

Koliko se početak Isusove službe razlikuje od mnogih današnjih službi! On se ponizio, umesto da ponosno proglasi da je Mesija.

Džon Davson o poniznosti govorio kao o strateškom planu za zauzimanje gradova, u svojoj knjizi „Zauzmimo gradove za Boga“ (Taking Our Cities for God). On je bio u Kordobi, u Argentini, sa jednim od timova Mladih sa misijom, da bi svedočili tokom održavanja finala Svetskog šampionata u fudbalu. Tim nikako nije dolazio do duhovnog proboja, sve dok nisu razlučili da je u tom gradu na delu duh ponosa. Gospod im je pokazao da treba da kleknu i

mole usred tog oholog, prelepog grada. Džon Davson o tome kaže sledeće: „Sećam se kako me je Gospod osnažio kada sam odložio svoje dostojanstvo i kleknuo na ulicu. Neprijateljska strahovlada bila je srušena, zajedno sa našim ponosom.“

Gospod je ovom timu podario veliku žetvu toga dana. Duh ponosa koji je držao ljude bio je slomljen oružjem poniznosti.

Drugi ključni momenat u Hristovoj strategiji bio je post. U Mateju 4:2 stoji: „Pošto je postio četrdeset dana i noći, najzad ogladne.“ Post igra vitalnu ulogu u rušenju utvrda nad gradovima. U svojoj knjizi „Probuđenje religije“ (Revival of Religion), Čarls Fini (Charles Finney) citira Džonatana Edvardsa (Jonathan Edwards) po ovom pitanju: „Kao što ne treba da očekujemo da će đavo da napusti neku opsednutu osobu bez ozbiljne molitve, ili posta i molitve zajedno, koliko manje treba da očekujemo da će napustiti zemlju ili svet bez molitve i posta?“

Treći ključni momenat ujedno je i jedan od najkritičnijih. Neoboriva istinitost Božje Reči bila je ispisana na tablicama Hristo-

vog srca. Mnogi bivaju obmanuti poluistinama kada se upuštaju u duhovno ratovanje. Da bismo bili uspešni na ovom polju, moramo biti dobro upoznati sa Božjom Rečju i sposobni da je isučemo poput oštrog mača i zamahnemo njome na neprijatelja naše duše.

Četvrti ključ je ustrajnost. Bitka se ne zadobija za jedan dan. Isus je proveo četrdeset dana u posti i molitvi. A mi postajemo obeshrabreni ako treba da izdržimo jedan ili dva dana u ovoj vrsti borbe. Neki od vas su se možda toliko dugo borili za svoj grad da vam dođe da odustanete. Nemoj se predati! Jednoga dana đavo će ispustiti grad iz svojih šaka i doći će probuđenje. Nemoj da ti dojadi da činiš dobro!

Peti ključ je često osporavan od strane mnogih. Odnosi se na direktno obraćanje teritorijalnim duhovima, pri čemu im se zapoveda da napuste određenu oblast. Ponekad previđamo onih par kratkih, ali silnih reči koje je Hrist izrekao u pustinji: „Odlazi, Satano!“ (Matej 4:10). Biblija kaže da je đavo nakon toga napustio Isusa i da su anđeli došli da Mu služe.

Cindy Jacobs

VRIJEDAN ILI BEZVRIJEDAN?



Jedan mladić se obratio mudracu za pomoć: „Dolazim, učitelju, jer se osjećam tako bezvrijednim da nemam volje ni za šta. Kažu mi da sam ni za šta, da ništa ne radim dobro, da sam nespretan i prilično glupav. Kako se mogu popraviti? Šta mogu učiniti da me više cijene?“ Učitelj mu je, i ne pogledavši ga, rekao: „Baš mi je žao momče. Ne mogu ti pomoći budući da prvo moram riješiti svoj problem. Možda poslije...“ Malo je zastao i dodao: „Kad bi ti meni pomogao, brže bih to riješio i možda bih ti onda mogao pomoći.“

„Vrlo rado, učitelju“, oklijevao je mladić osjećajući da je opet

obezvrijeđen i da su njegove potrebe zapostavljene.

„Dobro“, nastavio je učitelj. Skinuo je prsten koji je nosio na malom prstu lijeve ruke i pružajući ga mladiću, dodao: „Uzmi konja koji je vani i odjaši do tržnice. Trebam prodati ovaj prsten jer moram vratiti dug. Moraš za njega dobiti najbolju moguću cijenu i nemoj prihvatiti manje od jednog zlatnika. Idi i što prije se vrati s tim novčićem.“

Mladić je uzeo prsten i otišao. Čim je došao na tržnicu, stao je nuditi prsten trgovcima, koji su ga promatrali sa zanimanjem dok im mladić nije rekao koliko

traži za njega. Kad je mladić spomenuo zlatnik, neki su se smijali, drugi su okretali glavu i samo je jedan starac bio dovoljno ljubazan da mu objasni da je zlatnik prevrijedan da bi ga dobio u zamjenu za prsten. Neko je htio pomoći te mu ponudio srebrenjak i bakrenu posudicu, ali mladić je dobio upute da ne prihvati ništa manje od zlatnika pa je odbio ponudu.

Nakon što je ponudio prsten svima koje je sreo na tržnici, a bilo ih je više od stotinu, skrhan zbog neuspjeha popeo se na konja i vratio se. Kako je samo mladić želio zlatnik, da ga može dati učitelju i riješiti ga brige kako bi napokon dobio njegov savjet i pomoć! Ušao je u sobu.

„Učitelju“, rekao je, „žao mi je. Ne mogu dobiti to što tražiš. Možda sam mogao dobiti dva ili tri srebrenjaka, ali sumnjam da ću ikoga moći zavarati u vezi s pravom vrijednošću prstena.“

„To što si rekao veoma je važno, mladi prijatelju“, odgovorio je učitelj.

„Najprije moramo doznati pravu vrijednost prstena. Ponovo uzjaši konja i idi zlataru. Ko to može znati bolje od njega? Reci mu da želiš prodati prsten

i pitaj ga koliko ti može dati za njega. Ali ma koliko ti nudio, nemoj mu ga prodati. Vrati se ovamo s prstenom.“

Mladić je opet uzjahao konja. Zlatar je pregledao prsten uz svjetlo uljane lampe, pogledao ga kroz povećalo, izvagao i rekao mladiću:

„Reci učitelju, momče, da mu, ako ga želi odmah prodati, za prsten ne mogu dati više od pedeset osam zlatnika.“

„Pedeset osam zlatnika?!“ uzviknuo je mladić.

„Da“, odgovorio je zlatar. „Znam da bismo s vremenom za njega mogli dobiti šezdesetak zlatnika, ali ako ga hitno prodaje...“

Mladić je uzbuđen odjurio učiteljevoj kući i rekao mu šta se dogodilo.

„Sjedni“, rekao mu je učitelj nakon što ga je saslušao. „Ti si poput ovog prstena: pravi bisser, vrijedan i jedinstven. I kao takvog te može procijeniti samo pravi stručnjak. Zašto ideš kroz život želeći da netko nebitan otkrije tvoju pravu vrijednost?“

Rekavši to, ponovno stavi prsten na mali prst lijeve ruke.



BEZ LJUBAVI



Inteligencija bez ljubavi čini te nemoralnim.
Pravednost bez ljubavi čini te neumoljivim.
Diplomatija bez ljubavi čini te licemernim.
Uspeh bez ljubavi čini te arogantnim.
Bogatstvo bez ljubavi čini te pohlepnim.
Ljubaznost bez ljubavi čini te servilnim.
Siromaštvo bez ljubavi čini te ponosnim.
Lepota bez ljubavi čini te apsurdnim.
Autoritet bez ljubavi čini te tiraninom.
Posao bez ljubavi čini te robom.
Jednostavnost bez ljubavi oduzima ti vrednost.
Molitva bez ljubavi čini te introvertnim.
Zakon bez ljubavi te pokorava.
Politika bez ljubavi čini te egoistom.
Vera bez ljubavi čini te fanatikom.
Krst bez ljubavi pretvara se u mučenje.
ŽIVOT BEZ LJUBAVI NEMA SMISLA.



SUOČAVANJA

Suočimo se sa zlom

Poznajete li ljude koji su ne samo predani zlu, već kao da svaki damar njihovog bića jeste zao? Čak i da đavola nema, da ne postoji, morali bismo da izmislimo jednog takvog da bismo mogli da objasnimo sve ovo oko sebe - ratna klanja, genocid i holokaust, i sve sa čim se naš svet suočava.

Dostojevski u svom delu „Zapisi iz mrtvog doma“ pokušava da objasni šta se to dešava u tiranima formata jednog Lenjina, Staljina, Hitlera, Sadama Huseina i cara Iroda: „Ko god da je koristio silu, neograničeno pravo da ponižava drugo ljudsko biće... odmah je izgubio vlast nad svojim osećanjima. Tiranija je navika, način življenja koji se na kraju izopačuje u zaraznu bolest. To zlo ubija, ogrubljuje ono najbolje u čoveku i svodi ga na nivo zveri. Krv i moć su otrovi. Ljudi i gradovi nestaju zauvek zajedno sa tiranima. Skoro da je nemoguće povratiti, obnoviti ljudsko dostojanstvo i pokajati se.“

U Matejevoj priči o rođenju car Irod čini neshvatljivo zlo.

Njegovi zli putevi su teški kontrast putevima mudraca. Naime, mudraci traže, nalaze i slave; Irod traži, ne nalazi i ubija. Kod njega je pravilo „traži da bi našao“ izopačeno u „traži da bi ubio“. Mudraci su ushićeni i raduju se; Irod je preplašen, izbezumljen od besa. Bebu Isusa ovi prvi obožavaju, a ovaj drugi mrzi. Isti Isus - različiti pristupi.

Isus Hristos već tada počinje da deli ljude. Ova istina nije plod samo našeg vremena. Ona je na snazi od Isusovog prvog plača. Obožavanje ili mržnja?

Ako poput Iroda odbacimo Isusa Hrista sami sebe odbacujemo od Boga, a potencijalno i od svega dobrog što bogoliki čovek može i treba da bude. Možda nam se ovo mišljenje ne sviđa, ali pogledajmo Iroda u Božićnoj priči. Ako zanemarimo njegovu ulogu, onda od Božića pravimo uproštenu, sentimentalnu priču koja nimalo ne liči na izazovno Evandjelje. Zlo i greh su stvarnost. Bespomoćni ljudi stradaju i pate. Naš svet uvek ima nekog novog Iroda. Naš svet u koji je Isus ušao je sve samo ne idiličan, siguran i

fer. Hrišćanska vera nije naivna i površna. Bog je na nebu, a ovde dole ništa nije u dobrim odnosima sa Njim. Zato je Isus došao. Bog je u Njemu objavio rat zlu i na nama je da odlučimo na koju ćemo stranu. Svrha objave ove istine u Svetom pismu nije da nas oneraspoloži, već da nas izazove na veru, na delo, baš u ovom i ovako ogrehovljenom svetu.

Evo kako nam evanđelista opisuje Vitlejemski pokolj: „Kad je Irod video da su ga mudraci nadmudrili, žestoko se razbesneo i naredio da se u Vitlejemu i okolini pobiju sva deca od dve godine i niže“ (st. 16-18). Prema procenama Irod je direktno odgovoran za pokolj dvadeset do dvadeset i pet beba.

Bog je delovao u ovako zlom svetu u kome živimo. Isus - pobednik nad zlom, grehom i smrću - nadživeo je zlotvora Iroda. Irod je umro, a Isus živi. Božije ciljeve niko ne može osujetiti. Greh i zlo nemaju poslednju reč. Na kraju će Gospod besmislenim da učini sve zle događaje, čak i najiracionalnije zlo doći će svom kraju. Hrišćansko evanđelje je svemoćni izvor pobede. Ono nam pred očima celog sveta daje snagu, nadu i hrabrost

usprkos svom divljaštvu i brutalnosti zla.

Sučimo se sa tišinom u veri

Josif me oduševljava. Ne oglašava se uopšte. Samo sluša. Sanja. Odmah je poslušao anđeosku zapovest. Naučio je u hodu po veri da Bog vodi korak po korak u poslušnosti.

Da, Josif je živeo po veri a ne po znakovima. Primitimo kako anđeo zapoveda u stihu 13: „Spremi se, uzmi dete sa majkom njegovom i beži u Egipat. Budi tamo dok ti ne kažem, jer će Irod tražiti dete da ga ubije.“ Ni reči o tome gde da ode i koliko da ostane u bežaniji sa svojom porodicom. Zapovest je telegrafska: „Spremi se... uzmi dete... beži... budi tamo.“ Dovoljno svetla za jedan jedini naredni korak.

Dovoljno svetla za dovoljnu Božiju brigu. Zašto je to tako? Verovatno zato što volimo da u svemu i uvek zavisimo samo od sebe. Živimo po onome što nam je rečeno a onda će Bog dati više, i to u pravo vreme.

Josif ne samo da živi po veri već i ostaje veran onda kada Bog ćuti. To je život koji zahteva poverenje i strpljenje.

Gospod me je pre mnogo godina pozvao da budem pastor. Biću to sve dok mi ne kaže nešto drugo. U svim tim dugim godinama istrajavanja lako je da posumnjamo da li smo propustili nešto? Da li stvarno čujem Boga, pitamo se. Kada će ponovo da progovori?

Zamislite da ste na mestu Marije i Josifa, da u tuđoj zemlji brinete o bebi. To svakako nije bilo lako, ali Božije providenje nas nikada ne šalje tamo gde Božija blagodat ne može da se brine o svemu. Mladi bračni par je u velikoj školi učenja. Poslušajmo Boga kada nam govori. Sačekajmo Boga kada ne govori. On nas koracima vere vodi po meri svetla koje nam pruža.

Suočimo se sa sobom

U vreme Isusovog rođenja - 4. ili 6. godine nove ere, Irod je bio stari paranoik, megaloman koji se raspadao od gonoreje i karcinoma. Čak je i njegov stari patron i prijatelj, Avgust Cezar priznao: „Rađe bih bio Irodova svinja nego sin.“ Ništa čudno. Irod je pobio nekoliko sinova i njihovih majki, svojih žena, kako bi sačuvao tron. Nekom prilikom na bahanalijama pored bazena u Jerihonu, udavio je Prvo-

sveštenika - svog bratića. Znajući da umire, brinuo se jedino da niko neće da ga ožali. Šta da uradi? Uhapsio je oko šest hiljada vođa iz cele zemlje i zatvorio ih u jerihonski koloseum. Naredio je strelcima da ih sve pobiju u času kada bude umro, kako bi se u lelek oko pokolja ubrojala i njegova smrt. Srećom, ovo ludilo je osujetio jedan od njegovih preostalih sinova.

To je karakter čoveka koji je naredio pokolj beba čim je sveta porodica pobjegla u Egipat. Zamislimo se nad surovom uvredljivošću ove činjenice. Isus je spasen, a mnoga deca nisu.

Bog se ne meša u ljudske spletke samo iz naših obzira i mere uviđavnosti. Zlu je data određena sloboda u ovom svetu, ali Bog deluje tako što preokreće sve događaje do mere svojih savršenih ciljeva. Isus je u pravo vreme bio zaštićen radi svoje buduće misije. Bog deluje u našem



svetu preko anđela, preko uslišenih molitava, ali uvek u skladu sa svojom sveobuhvatnom mudrošću. Nikada po našim hitnim zahtevima.

Da je Gospod ovom prilikom delovao, sprečio pokolj, ne bi bilo utehe za ožalošćene roditelje Vitlejema. Kao hrišćani verujemo da ljudska priroda može da se otvori veoma duboko za zlo, toliko da zagospodari osobom. Najzad, tu su i oni koji otvoreno govore o sebi kao utelovljenom zlu. Kada takvi ljudi prigrabe političku i vojnu moć, tu se dešavaju genocidni pokolji dece koji sistematski gutaju zemlje. I ovo je jedna od priča našeg sveta. Znam da ne volimo da u božićno vreme govorimo o Irodu, ali moramo da mislimo na njega kako ne bismo zaboravili mesto i ulogu zla u našem svetu.

Irod nas podseća da smo sposobni za zloverje u veri čak i onda kada smo vrlo povezani međusobno. Nisu najveća zla ona koja rade pojedinci već udruženi zlikovci. U masi se gube lične odgovornosti. Ovo je oduvek bilo najbolje i najpodlije đavolsko zlo.

Suočimo se sa silom ljubavi

Tri starozavetna citata se doslovno ispunjavaju u ovoj priči. Drugi od njih je drugačiji od ostalih. Naime, u prvom i trećem se izriče božanska svrha. Isus je Sin koji se „poziva iz Egipta“ i koga „prozivaju Nazarećaninom“. Svi ti događaji se dešavaju da bi se proroštva Pisma ispunila u Isusu.

Glavno proroštvo iz knjige proroka Jeremija je drugačije. Ono nije tu „da bi se ispunilo“, kao znak jasne božanske svrhe. Evanđelist je precizniji i kaže: „Tada se ispunilo ono što je rekao prorok Jeremija.“

Matej nije voljan da kaže kako je pokolj dece Božija volja. Dogodilo se kao zlo, baš kao i mnoga ranije najavljena, ali to nije Božiji naum. Bog Svetog pisma - Onaj koga Isus oslovljava sa Ava/Tata - nikome ne želi zlo. Zlo se ostavlja ljudskom grehu i pobudama zla.

Podsećanje na Rahelin jecaj i lelek je način saopštavanja da ništa - ma kako smrtonosno - baš ništa ne može da spreči Božiji naum u Hristu. Ovo je način na koji se odaje poštovanje



ljudskoj patnji. Bog čuje svačiji plač, posebno jecaj majki čija naručja silom ostaju prazna. „U Rami se glas čuje“ - to je glas koji Bog čuje i sluša.

Bog nije sprečio Irodov pokolj, ali je Isusa i njegove saču- vao od pokolja strateškim be- gom. O, umreće on, ali ne tada i na tom stratištu. Bog dočekuje zlo u pobedi strpljive i neodolji- ve ljubavi.

Primetimo da Gospod ne po- beđuje zlo direktno (barem ne do kraja vremena). On to čini na indirektan način i postepe- no. Njegova milost neupadljivo deluje. Sila ljubavi je skrivena, ali razara zlo. Ona je nosila Isu- sa u sigurnost Egipta; ona ga je vratila nakon Irodove smrti na- zad u Nazaret; ona ga je odgaja- la trideset godina i pripremala za službu Carstva; u njoj se Gospod sukobio sa Zlim.

Ista sila ljubavi doseže i do nas, poziva nas da živimo po njoj; uverava nas da smo svi mi, naše porodice i naša budućnost u rukama dobrog

nebeskog Oca. Ta ljubav nas vo- di lavirintima ovog života, kroz sve tajne i patnje ovog sveta.

Zlo nije nešto lepo o čemu bi bilo poželjeno da razmišljamo. Volim da mislim o mudracima. Mrzim Iroda. Ipak, naš Gospod vlada istorijom. Njemu pripada slava bilo da, poput Josifa ide- mo u korak sa njegovom vo- ljom; ili, poput Iroda radimo sve suprotno od njegove volje. Zlo je razularena sila ovog sve- ta, sila koja čini sve da spreči znanje o Božijoj ljubavi. Teror i patnja sveta oko nas su vrlo stvarni ali ipak prolazni.

Ljubav i poslušost Svete poro- dice su nadživeli Irodovu pa- kost. Vođstvo providnosti na putu vere nam dolazi korak po korak, obično tamo gde i nismo nameravali da idemo. Zato, suprotstavimo se zlu kad god to možemo. Pobegnimo od njega kada juriša direktno na nas. Ali, u svemu znajmo da živi Gospod brine za nas i da će na kraju sve da izvede na dobro.

Phil Thrailkil



OD JERUSALIMA DO GAZE

Pažnja cijelog svijeta usmjeren je na regiju koja se zove Pojas Gaze, i koja se prostire na površini od 365 kvadratnih kilometar. Radi poređenja, da bi se razumjela njena veličina, urbano područje grada Sarajeva veće je od Pojasa Gaze i prostire se na 419 kvadratnih kilometara. Gaza je već nekoliko milenijuma bila područje spora i sukoba koji su povezani sa narodom Izraela. Od uspostavljanja moderne države Izrael 1948. godine, nadzor nad Pojasom Gaze je više puta menjan između Egipta i Izraela, pri čemu nijedna od tih zemalja nije zaista željela da bude odgovorna za razvoj Gaze, ili u najboljem slučaju, jednostavno nije znala kako da uspešno razvije potencijale Gaze.

Godine 1948. stanovništvo Pojasa Gaze bilo je 20.000 ljudi koje su činili Egipćani i Arapi, od kojih je bilo 720 Arapa hrišćana. Kada je Izrael proglasio svoju nezavisnost, 88.000 Arapa je pobjeglo u Gazu i taj broj se povećavao i porastao na 360.000 do kraja Sporazuma o primirju između Izraela i naro-



da Egipta, Libana, Jordana i Sirije iz 1949. godine. Danas u Pojasu Gaze ima preko 2 miliona stanovnika.

Poslednje direktno učešće Izraela u Gazi okončano je 2005. godine povlačenjem svih preostalih 1700 jevrejskih porodica. Izrael je čak iskopao jevrejske grobove u Gazi i ponovo ih sahranio u državi Izra-

el. Ponovo, pod egipatskim nadzorom, Gaza je dobila priliku da se razvije u suverenu naciju uz podršku Izraela i međunarodne zajednice. Umjesto da se usredsrede na novi put ka političkoj stabilnosti i ekonomskom prosperitetu, stanovnici Gaze su 2006. glasali na svojim prvim slobodnim izborima za Hamas, terorističku organizaciju čija je jedina svrha da uništi državu Izrael. Sam naziv Hamas na hebrejskom znači „nasilje“ ili „teror“.

Kako iz biblijske perspektive možemo razumjeti ovaj istorijski nestabilni region koji se zove Gaza?

U Postanku 10:19 čitamo o prvom biblijskom spominjanju Gaze koja je opisuje kao južnu pograničnu oblast i grad zemlje Hanan, sina Hama, sina Nojeva. Hanan je imao brata po imenu Mizraim, koji je bio otac grupe egipatskih naroda. Jedan od šest Mizraimovih sinova bio je Kasluhim, koji je bio otac Krićana i Filistejaca. (Post. 10:13-14). Na kraju, Filistejci će se naseliti u Gazi i proširiti svoj uticaj na zemlju Hanan. Prvobitni ljudi koji su naselili Gazu bili su Avimi (Pnz 2:23), drevna grupa ljudi koju su pokorili Filistejci.

Gaza znači „uporište“ i grad Gaza je postao najjači u mreži pet glavnih filistejskih gradova. Ostala četiri su bili Azot (moćan), Aškelon (stanica za merenje na pijaci), Gat (presa za vino) i Ekron (iskorenjivanje ili istrgnuto iz korena) (1. Sam. 6:17).

Nakon što je Mojsije izveo Izraelce iz njihovog 400-godišnjeg ropstva u Egiptu, Bog je izabrao Isusa Navina da ih odvede u posjed Obećane zemlje, zemlje Hanan. Isus Navin je osvojio Gazu: „Isus ih je pobio od Kadis-Varnije do Gaze, i sav kraj gosenski do Gavaona. Sve te careve i njihove zemlje Isus je osvojio odjedanput, jer je Gospod, Bog Izrailjev ratovao za Izrailja“ (Isus Navin 10:41-42).

Isus Navin i Izraelci su naišli u bitkama na divove u zemlji Hanaanskoj – sinove Anakimove – porazili su ih i ubili sve njih osim Anakima u oblasti Gaze.

„U ono vrijeme dođe Isus i istrebi Enakovce iz gorja, Hevrona, Davira, i Anave, i iz cijelog Judinog gorja i izrailjskog pobriježja; njih i njihove gradove je izručio kletom uništenju. Enakovaca nije ostalo u zemlji sinova Izraelovih; ostalo



ih je samo u Gazi, Gatu i Azotu” (Isus Navin 11:21-22).

Judino pleme je dobilo oblast Gaze kao dio svog naslijeđa (Isus Navin 15:47) i osvojilo je to područje (Sudije 1:18).

Tokom perioda sudija (prije careva Izraela), Izraelci su došli pod vlast Filistejaca: „Ali Izraelci nastaviše da čine što je zlo u Gospodnjim očima. Zato ih je Gospod predao u ruke Filistejcima za četrdeset godina” (Sudije 13:1).

U svom vremenu, Bog je podigao izbavitelja u Izraelu po imenu Samson, koji je svojom smrću ubio 3000 Filistejaca – muškaraca i žena koji su bili elita i vođstvo Gaze.

„A zgrada je bila puna muškaraca i žena. Tamo su bili i svi filistejski knezovi. Samo je na krovu bilo oko tri hiljade muškaraca i žena koji su gledali kako Samson igra” (Sudije 16:27).

„I reče: ‘Neka umrem s Filistejcima!’ Zatim ih je svom snagom gurnuo, te se zgrada srušila na knezove i na narod koji je bio u njoj. Onih koje je pobio umirući, bilo je više nego onih koje je pobio za života” (Sudije 16:30).

Filistejci su obožavali idola zvanog Dagon, poreklom iz Mesopotamije, koji je proglašen „ocem bogova” i „garantom prosperiteta”.

U danima proroka Samuila, Daganov idol je uništen Božijim prisustvom kada su Filistejci zarobili Kovčeg zavjeta i postavili ga u svoj hram posvećen Dagonu u gradu Azotu. „Ustanu oni sutradan rano ujutro, a ono, Dagon opet pao licem na zemlju pred Kovčegom Gospodnjim. Njegova glava i obje njegove ruke ležale su odsječene na pragu. Dagonu je ostao samo trup” (1. Sam. 5:4).

Dok je David pobijedio diva Golijata iz Gata, šampiona Filistejaca (1. Sam. 17) u borbi jedan na jedan, njegov sin Solomon je vladao Gazom u miru (1. Car. 4:24). Nekoliko generacija kasnije, kralj Jezeckija je morao da nastavi borbu protiv Filistejaca u Gazi (Druga Carevima 18:8).

Izraelski proroci su mnogo puta govorili o regionu Gaze: Isaija 14:28-32; Jeremija 47:1-7; Jezeckilj 25:15-17; Joil 3:4-6; Amos 1:6-7; Sofonija 2:4-7; Zaharija 9:5-8. Iako je primarna

primena ovih proroštava bila za period koji je prethodio dolasu Isusa Mesije, veliki deo sadržaja ovih proroštava mogao bi se primijeniti i na savremeno doba.

Jedina direktna referenca na Gazu u Novom zavjetu je iz Djela apostolskih 8:26: „Tada je anđeo Gospodnji rekao Filipu: Spremi se i kreni na jug, prema putu što se od Jerusalima spušta prema Gazi; taj put je pust.”

Neka ovo bude podsjetnik nama koji smo sljedbenici Isusa Mesije da negdje između Jerusalima i Gaze, negdje usred haosa ove generacije, neko traži Boga svim svojim srcem. Potrebno im je da budemo uz njih i da podijelimo dobru vijest kako bi oni postali mirotvorci i sluge pomirenja svojim nacijama u ovoj generaciji.

Molite se za mir Jerusalima. Molite se za mir u Gazi. Molite se za mir vašeg grada.

Robert Haris Jurjević, Sarajevo



SPREMAN SVEDOK ZA HRISTA



„I ovaj ode i poče da priča po Dekapolju, koliko je Isus za njega učinio. I svi su se divili” (Marko 5:20)

Gospod Isus je Božiji, nebeski hleb i izvor vode života (Jovan 6:33, Jovan 4:14). Kada ga susretneš, utoliće tvoja glad i tvoja žeđ. Ako je čovek u potrazi za nečim, bilo da je to mir, iscelenje, bezbednost ili posao, u dan kada se susretne sa Isusom, on će dobiti odgovore na sva svoja pitanja i svi njegovi problem će biti rešeni. Kada se to desi, čovek odmah postaje spreman da svedoči o Hristu.

To je ono što se desilo većini od nas. Mi smo sada uključeni u ljubav Učitelja, da propovedamo Evanđelje do svih krajeva zemlje. Činimo to po ugledu na Njega, jer On je rekao: *“Jer Sin čovečiji je došao da potraži i spase izgubljeno” (Luka 19:10)*. Sada smo na istom zadatku, jer On je rekao: *“...kao što je Otac poslao mene, tako i ja šaljem vas” (Jovan 20:21)*.

Ti sam si postao svedok vaskrslog Hrista, dakle treba da ti noge uvek budu opremljene za spremnost širenja Evanđelja. Primivši Hrista u svoje srce uvidiš, da te ništa toliko istinski

i stvarno ne ispunjava i ne daje veću radost, kao kada svedočiš ljudima o Njemu. To se dogodilo i ženi, Samarjanki, posle razgovora sa Isusom ona je otrčala u grad i najavljivala: *“Dođite da vidite čoveka, koji mi je rekao sve što sam učinila! Da nije On Hristos?”* (Jovan 4:29). Ona je postala svedok!

Natanailo je takođe sreo Isusa i zaključio: “Ovo mora da je kralj Izrailjev!” Andrija i Petar požurili da mu kažu: “Mi smo našli Hrista!” Svi koji su ispunjeni Hristom, naći će odgovore na sva svoja pitanja i rešenje za sve svoje probleme i odmah počinju da šire Evanđelje.

Ako si već uključen u propovedanje Evanđelja ostani u tome i to sa još većim žarom. Mnogi oko nas su još uvek

žedni i u očajničkoj potrebi. Njima treba reći, da postoji samo jedan odgovor za sve njihove probleme a to je Isus!

MOLITVA

Dragi Oče, hvala ti što si me načinio služiteljem Novog Zavešta, i dao mi da blagoslovim svet, porukom večnog života. Želim da propovedam Evanđelje i uzbuđen sam zbog demonstracija Duha i njegove moći. Znam da je mnogo onih, koji su pozvani na spasenje i koji će kroz mene čuti i rado primiti Evanđelje, u Isusovo Ime. Amin.

Za dalje proučavanje:

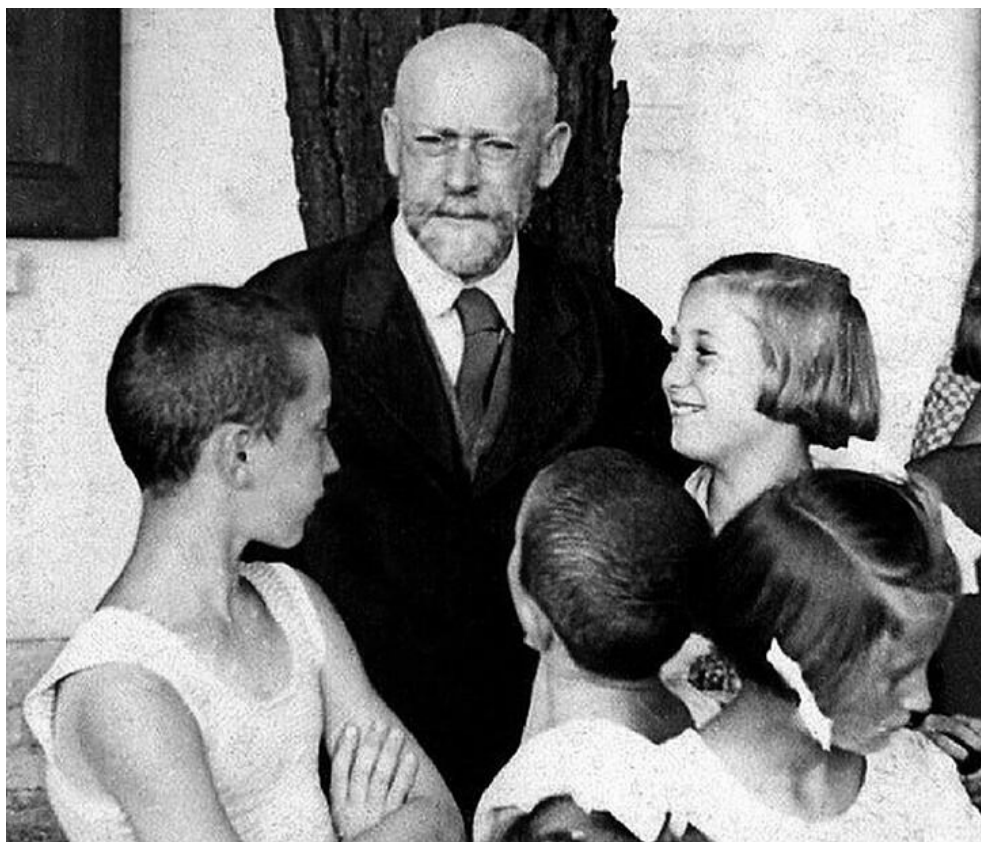
2.Korinćanima 3:6

2.Timoteju 4:2

Chris Oyakhilome



10 ZAPOVIJESTI ZA RODITELJE JANUSZA KORCZAKA



1. Ne očekuj da tvoje dijete bude kao ti, ili onakvo kakvo bi ti želio da bude. Pomozi mu da postane svoj čovjek, a ne tvoja kopija.

2. Ne traži od djeteta da ti plati za sve što si za njega učinio. Da o si mu život; kako ti se može zahvaliti? On će dati život drugome, drugi trećem... to je zakon nepovratne zahvalnosti.

3. Ne sveti se djetetu za uvrede koje su te snašle, da u starosti ne bi jeo gorak hljeb. Ono što si posijao to će i niknuti.

4. Ne potcjenjuj njegove probleme. Svakome je dat život u skladu sa snagom koju ima, i budi siguran da njemu nije lakše nego tebi, a može biti da mu je i teže, jer nema iskustva.

5. Ne ponižavaj ga!

6. Ne zaboravi da su najvažniji čovjekovi susreti u životu - susreti s djecom. Obraćaj više pažnje na njih - mi nikada ne možemo znati koga srećemo u svom djetetu.

7. Ne muči sebe ako ne možeš nešto učiniti za svoje dijete. Sjeti se, djetetu je uvijek nedovoljno ako nije učinjeno sve.

8. Dijete nije tiranin koji vlada čitavim tvojim životom, i nije samo plod od krvi i mesa. Ono je ta dragocjena čaša koju ti je Život dao, da je čuvaš i razvijaš u njoj stvaralački plamen. U toj oslobođenoj, rasplamsalnoj ljubavi majke i oca, raste, ne „naše“, ne „moje“ dijete, već duša koja nam je povjerena na čuvanje.

9. Nauči voljeti tuđe dijete. Nikada ne čini tuđem djetetu ono što ne želiš da čine tvom.

10. Voli svoje dijete uvijek - i kada je netaalentovano, nesreć-

no, odraslo. Razgovaraj s njim - raduj se, jer dijete je praznik, dokle god je s tobom.

Janusz Korczak (1878-1942) poljski pedijatar, pedagog, pisac. Kada je Hitlerova vojska ušla u Poljsku i okupirala Varšavu, Korczak je ostao sa svojim štićenicima u domu za siročad. Te 1940. godine Nijemci su ga uhapsili. Nekoliko mjeseci je proveo u zatvoru, odakle su ga otkupili njegovi bivši štićenici. Kao svjetski poznati pisac, Korczak je imao mogućnosti napustiti Poljsku, ali vratio se u dom za siročad, koji se tada nalazio na području Varšavskog geta. Mnogi su pokušali nagovoriti Korczaka da napusti geto, znajući da mu je okupaciona vlast dozvolila da ulazi i izlazi iz njega slobodno. Korczak je to odbio. Petog avgusta 1942. godine, djecu iz doma za siročad su poslali u koncentracioni logor Treblinku. Nekoliko dana kasnije, Korczak je zajedno sa svojom djecom ušao u plinsku komoru. Na mjestu smrti Korczaka u Treblinici nalazi se veliki kamen. Na kamenu je kratko napisano: „Janusz Korczak i djeca.“



TI NE MOŽEŠ PROMIJENITI LJUDE

*„Predugo nadanje donosi bol srcu.“
Priče Solomonove 13:12 (SSP)*

Reći ćeš: „Sigurno muškarac ili žena mogu da se promene kada sretnu pravog partnera?“ Ne. Samo Bog može da menja ljude – a ti nisi Bog! Pored toga, kada si „u potrebi da si potreban“ to može učiniti da doneseš pogubne izbore ljudi u svom životu. Možda si čuo priče o ljudima koji su doživeli ogromne promene kroz svoj brak. Ali činjenica je, snaga za promenu mora doći unutar same osobe, a ne od tebe. Kada pokušavaš da promeniš svog bračnog druga, to ne daje rezultate i vremenom tvoja „nada“ za promenom počinje da ti nanosi „bol“.

Judžin Piterson ovako parafrazira Solomonove reči: „Neprestano razočarenje te ostavlja bolesnog srca.“ Kada stalno čezneš i maštaš o nečemu što se nikada ne ostvari, ti postaješ bolestan u srcu. Onda počinješ pronalaziti opravdanja za ono što ne funkcioniše u tvom odnosu, čak i kada je to

očigledno ljudima oko tebe. Zdrave odluke u vezi odnosa sa drugima se ne temelje na nadi.

Ovoj problematici dodaj činjenicu da verni ljudi često pokušavaju da produhove svaki problem. U ime „vere“ oni zapostavljaju svoje instinkte i ignorišu svoje osećaje. To nije imanje vere u Boga! Vera u Boga treba da bude samo to – vera u Boga. Mi svoju veru ne smemo da polažemo u grešne muškarce i žene, jer će nas oni izneveriti.

Bog je svakom od nas dao volju, ali nas On ne prisiljava da se menjamo. Promena mora krenuti iznutra kod svakog od nas kada prihvatimo blagodat koju nam Bog pruža svakog dana. „Gospod joj [Lidiji] otvori srce da obrati pažnju na ono što je Pavle govorio.“ (Dela 16:14, NSP) Evo bolje opcije: moli se za njih i dopusti Bogu da ih promeni!

Bob & Debby Gass

*Gore navedeno izučavanje Božije Reči
je intelektualna svojina
udruženja UCB hrišćanska misija*

GAVRANIMA SAM ZAPOVIJEDIO DA TE HRANE

Prva knjiga o carevima 17:4

Prisjećanje na djetinjstvo ispunjava me vedrim slikama seoskih kuća, puteljaka i polja sa puno šarolikog cvijeća na livadama. Iz toga razdoblja, vrlo su mi bliske i lastavice, koje su svijale gnijezda u dvorišnim prostorijama. Kao dijete sam znao prići što bliže tim gnijezdima, čudeći se što su mi te drage ptičice nadohvat ruke. Dok bi se vrapci i druge ptice zadržavale visoko na krošnjama drveća u dvorištu i vrtu, što dalje od ljudi, lastavice su, tek malo iznad moje glave, ulijetale u staju ili šupu. Vrlo su živahno brinule o mladima, koji bi se nastanili tamo, pod strehom ili uz strop, bez bojazni da će im neko nauditi.

Što misliš, možemo li nešto i naučiti od cvijeća i ptica? Zasiurno mnogo toga. Biblija nam čak govori o Božjoj brizi za ptice, i to na ovaj način: “Pogledajte ptice nebeske! Niti siju, niti žanju, niti sabiru u žitnice, i vaš ih Otac nebeski hrani” (Mt 6:26).

O cvijeću nailazimo na sljedeću misao: “Promotrite poljske ljiljane kako rastu! Niti siju, niti



žanju. A ja vam kažem da se ni Solomon u svojoj raskoši svojoj nije zaodjenuo kao jedan od njih” (Mt 6:29). Možda se pitaš: “Ko je taj koji s tolikim divljenjem govori o pticama? Ko je taj zaljubljenik u prirodu, da s tolikim ushićenjem upoređuje ljepotu cvijeća s raskoši starozavjetnog kralja Solomona?”

U Evanđelju po Mateju, u poznatom govoru na gori, naći ćeš upravo i te Isusove riječi o pticama i cvijeću. Nebeski Otac vodi čudesnu brigu o svemu što je stvorio, uključujući prirodu i životinje. Možda ćeš reći: “Zaista se čini da je tako. Još kad bi neko takvu brigu vodio i o meni, srce bi mi bilo u miru.”

Prijatelju, upravo je Isus taj koji ti želi poručiti da brine o tebi daleko više nego što se ti sam možeš brinuti o sebi. Kada govori

o pticama, koje ne siju i ne žanju, a ipak dolaze do hrane, zahvaljujući Božjoj brizi, Isus dodaje: “Zar vi niste mnogo vredniji od njih?” (Mt 6:26).

Neko je rekao: “Naša vrijednost je u tome što nas Bog ljubi.” Biblijski prorok Izaija prenosi Božju poruku ljubavi za svoj narod: “Jer dragocjen si u mojim očima, vrijedan si, i ja te ljubim.” (Isaija 43:4). To je Božja poruka ljubavi i tebi: vrijedan si u Božjim očima. Kada govori o poljskim ljljanim, koji takođe ne siju i ne žanju, a ipak su zaodjenuti Božjom ljepotom, Isus zapravo govori o Božjoj brizi za tebe. Zaključuje: “Pa ako tako Bog odijeva poljsku travu koja danas jeste, a već se sutra baca u peć, zar neće mnogo radije vas, malovjerni?” (Mt 6:30).

Možda ćeš na sve ovo reći: “Pošteno radim, pošteno zarađujem i sam vodim brigu o sebi. Svojim sam rukama marljivo radio pa nisam niti gol niti bos a nisam niti gladan!” No, psalmist nas podsjeća na Božju svakodnevnu brigu i našu ovisnost o njoj. On kaže: “I sva ova bića željno čekaju da ih ti nahraniš na vrijeme. Daješ li im: tada sabiru: otvaraš li ruku, nasite se dobrima” (Ps 104:27,28). Tvoj život zapravo zavisi od Boga.

U Prvoj Knjizi o carevima, od sedamnaestog poglavlja pa nadalje, pratimo djelovanje biblijskog proroka Ilije, koji prima zadaću od Boga da se suprostavi lažnim prorocima u Izraelu. Bog mu ne daje samo uputsva gdje će poći i što će raditi, već mu kaže da će se i brinuti za njegove osnovne potrebe poput hrane i vode. Bog mu izdaje zapovijest: “Idi odavde i kreni na istok, i sakrij se na potoku Keritu, koji je nasuprot Jordanu. Pićeš iz potoka, a gavranima sam zapovijedio da te ondje hrane” (1 Car 17:2-4).

Bog nije rekao Iliji: “Idi odavde i kreni na istok, a za hranu ćeš se nekako snaći. U krajnjem slučaju, možeš i postiti, ako se baš ništa ne nađe za pojesti.” Ne! Biblijski zapis potvrđuje Božje obećanje: “Gavrani su mu (dakle, Iliji) jutrom donosili hljeb, a naveče meso: iz potoka je pio” (1 Car 17:6). Bog nije čekao da naiđe neko od ljudi i nahrani proroka, već je učinio čudesni zahvat i po pticama mu poslao pomoć. Vjerujem da je time Iliji htio poručiti: “Vidiš kako brinem o tvojim potrebama. Ako si okružen i pustinjom, ja uvijek imam načina da te nahranim.”

Iskusio sam jednom prilikom Božju brigu na takav način, da sam se osjećao kao da je i meni

Bog poslao ptice da me nahrane. U ranoj sam mladosti silno želio otputovati u inostranstvo te tamo potražiti sreću. Imao sam 21. godinu, kada sam krenuo na put. Zahvaljujući novčanom daru iz Božje ruke, kupio sam u ono vrijeme popularnu inter-rail kartu, jeftin način putovanja za mlade ljude. Njome sam mogao cijeli mjesec putovati vozom u svim pravcima - uglavnom po zapadnoevropskim zemljama.

Početak proljeća, neiskusna, naivna i puna ideala, iz slavonskog sela sam najprije stigao u Zagreb. Zatim sam se iz Zagreba vozom zaputio prema krajnjem odredištu - Engleskoj. Tokom puta sam, u svom kupeu, upoznao vrlo srdačan sredovječni bračni par, koji je putovao za Minhen, nakon posjete rođacima u Zagrebu. Hans je bio Nijemac, a Ina Zagrepčanka.

Ljubazno smo razgovarali neko vrijeme, i to je bilo sve. Sišli su s voza u Minhenu a ja sam nastavio put. Mjesec dana kasnije, vratio sam se u svoje selo, duboko razočaran što nisam ostvario svoj cilj, ali nisam se predavao. Nekoliko mjeseci sam naporno radio na seoskom poljoprivrednom dobru, te uz novac koji sam ranije uštedio, uspio sam ponovno kupiti inter-rail kartu.

Iste godine sam se početkom jeseni, ponovo zaputio prema zapadnoevropskim zemljama. Kako nisam mogao priuštiti spavanje ni u jeftinim omladinskim prenoćištim, a inter-rail karta mi je omogućavala neograničen broj putovanja, noću bih putovao vozom te se tako malo naspavao, a jutrom bih stizao u neki evropski grad. Oskudno sam se hranio, vrlo često samo pecivom ili hljebom.

Nakon dvadesetak dana, shvatio sam da ću se, ponovo razočaran i slomljenih ideala, vratiti odakle sam i došao. Ipak, htio sam do kraja iskoristiti jednomjesečnu kartu pa sam putovao od grada do grada. Nakratko sam našao i u Kopenhagenu, glavnome gradu Danske. Dok sam šetao gradom, primjetio sam u daljini toranj crkve sa kružnim stepenicama sa vanjske strane. Pomislio sam: "Kad sam već u Kopenhagenu, idem do te crkve pa da s vrha tornja pogledam panoramu grada."

Kako se toranj uzdizao iznad drugih zgrada, lako sam našao crkvu. U dvorištu crkve primjetio sam mnoštvo turista. Otvorio sam velika ulazna vrata i zakoračio u unutrašnjost crkve. Nakon što su mi se oči privikle na tamu, na desetak metara ispred sebe sam primjetio čovjeka koji je gledao u

mom pravcu. Pošao sam naprijed i zapazio da taj čovjek i dalje gleda u mene. Kada sam mu se sasvim približio, počeo mi je nešto govoriti. Odjednom sam shvatio da je to Hans. Prepoznao me.

Uzbuđeno mi je rekao da sačekam, da će se odmah vratiti. Izišao je žurno na dvorište te se ubrzo vratio s Inom. Da, bili su to Hans i Ina, onaj ljubazni bračni par, koji sam upoznao u vozu na svom prvom putovanju početkom proljeća. Hans je ostavio Inu sa mnom, da se možemo razgovarati, a ona me je povela na toranj sa kružnim stepenicama. Tako smo nakratko radosno popričali, čudeći se da smo se opet sreli. Upoznali smo se nakratko u vozu iz Zagreba, njih dvoje žive u Minhenu, a mi se ponovno srećemo u Kopenhagenu!

Na kraju je Ina iz torbe izvadila nekoliko ukusnih sendviča te mi ih ostavila. Meni, koji sam tada

izgledao poput prosjaka, to je značilo: “Ah, danas ću konačno dobro jesti!” Nakon toga se vratila nazad Hansu i grupi turista, s kojima je bila na turističkom razgledanju grada.

Neko će reći: “Dobio si tričetiri sendviča, nakratko sreo dvoje poznanika, pa što s tim?” U trenucima kad me zahvati tjeskobna briga za sutrašnji dan, sjetim se ovog događaja. Ako je Bog toliko toga pokrenuo za takav mali događaj - kratki susret s Hansom i Inom - zar onda nije spreman pokrenuti još više toga i za velike izazove, s kojima se suočavam?!

Isus nas poziva da tjeskobno ne brinemo što ćemo jesti, što ćemo piti ili u što ćemo se obući. Nebeski Otac zna da nam je to potrebno. On brine o svakom ljudskom biću. No, da li mi uzvraćamo pouzdanjem, odgovornošću i zahvalnošću za Njegovu brigu?

Vlado Pšenko



REČ NADE

Volim Olimpijske igre, volim da gledam takmičenja vrhunskih, svetskih atletičara. Zadivljuje me kako su usredsređeni, istrajni i rešeni, voljni da žrtvuju sve, ne bi li osvojili nagradu.

Ipak, postoji u našem svetu jedno trajno takmičenje koje prevazilazi i fizičke i mentalne napore: borba ideja. Kada je Isus odvažno izjavio za sebe da je Istina i jedini put Bogu (Jovan 14:6), otvoreno se suprotstavio svim tadašnjim sistemima, verovanjima. Dirnuo je i one koji nisu smatrali da postoji nešto što bi se zvalo objektivnom istinom, kao i one koji su se držali nekih drugih ustaljenih puteva Bogu.

Pogledamo li i Isusov život i život njegovih prvih sledbenika, lako uočavamo da su plaćali cenu svojih uverenja, jer su živeli u sasvim suprotstavljenoj kulturi. Suočavali su se sa protivljenjima, gubili su ugled, progonili su ih doslovno, oduzimali imovinu i – poput samog Hrista – neke i ubijali. Zato Pavle piše Timoteju da „svi koji hoće da žive pobožnim životom u Hri-

stu Isusu biće progonjeni.“ (2. Timoteju 3,12) Možda i vi trpите neki progon jer verujete u Isusa? Kako postupate u svemu tome?

Ako znamo da su progoni i stradanja očekivani za verujuće, kako da se pripremimo za njih? Setimo se opet atletičara, olimpijaca koji godinama vežbaju za ovo takmičenje, drže se saveta trenera, uče od onih koji su već šampioni i usredsređuju se na cilj. Sve to nam je baš i rečeno u poznatom tekstu:

„Budući da smo okruženi tolikim oblakom svedoka, odbacimo svaki teret i greh koji nas sputava, te postojano trčimo trku koja nam predstoji. Uprite pogled na Isusa, začetnika i dovršitelja naše vere! On je zbog radosti, koja mu je sledovala, prezreo sramotu i podneo patnje na krstu, te seo s desne strane Božijeg prestola. Promislite samo koliko je neprijateljstvo on podneo od strane grešnika, da vi ne budete obeshabreni i da ne klonete.“ (Jevrejima 12:1-3)

Trkači na sebi ne nose ni gram suvišnog, onoga što bi ih

opterećivalo u takmičenju. Tako i mi odbacimo sve ono što nam smeta da verno sledimo Isusa. Zaista, šta je to što nam ne dopušta da sasvim idemo za njim? Koji je to teret koga bi morale da se rešimo i doživimo onu slobodu koju nam sam Bog želi?

Najvažnije je da „upremo pogled na Isusa“, i da istrajemo na tom bogomdanom životnom putu:

- *Pristupajmo Bogu svakodnevno, slušajmo šta nam govori po svojoj Reči i odazovimo mu se otvorenog srca u poslušnosti. (Filipljanima 4,9)*
- *Obucimo se u duhovni oklop i uzmimo naoružanje da bismo istrajale. (Efescima 6,10-19)*
- *Učimo kako da volimo neprijatelje i praštajmo svojim progoniteljima. (Matej 5,44)*
- *Odlučno sledimo Hrista bez obzira na okolnosti života. (Marko 8,34)*
- *Setimo se da nismo same. Bog je uvek s nama. (Ponovljeni zakoni 31,8). Dao nam je svoje telo, svoju Crkvu, u kojoj se međusobno ohrabrujemo i podržavamo. Zato se i molimo jedne za druge!*

- *Setimo se da je i Isus prošao svako iskušenje i svaki izazov s kojim se i same suočavamo. (Jevrejima 4,15) I u svemu tome nije posrnuo, nije sagrešio. U tome nam je primer odvažnosti i snage vere. „Radost Gospodnja je naša snaga!“ (Nemija 8,10)*

- *Setimo se da Božje carstvo traje i ostaje. Ono pobeđuje. Bog kome služimo je suvereni Gospod nad svom tvorevinom i svim epohama. On je pobednik! (Kološanima 1,16-17)*

Ohrabrite se, drage naše prijateljice, da istrajno gledate na Isusa i tako verno istrajete do kraja, do cilja. On je vredan svakog truda. On, on sam je ta naša nagrada.

Lisa Hall

Priložila Biljana Dolić



Posetite našu stranicu *Žene nade* na FBu.
Zapratite nas, lajkujte i šerujte.

SIROMAŠNO DIJETE BLAGOSTANJA



Tražiš društvenost, ugodan dom. Želiš opuštenost u opuštenoj atmosferi, da budeš veseo i sretan. A započinješ kupovati, jer gdje kad imaš više na svom računu, u svom novčaniku nego u svome srcu. Kupuješ lijep namještaj i kao paperje mekane sagove. Kupuješ najnoviji televizor i stereo uređaje. Postavljaš blagu, indirektnu rasvjetu. Namještaš garnituru za sjedenje i blagovanje i svoj kućni bar, sve jako ugodno.

Siromašno dijete blagostanja, a zašto ne izgledaš sretnije? Zašto se tako malo smiješ, zašto si tako brzo na kraju sa živci-

ma? Zašto te sve to blagostanje ostavlja na kraju tako praznim i neispunjenim? Zato jer su sve to samo mrtve stvari. Možda vrlo praktične i korisne, ali njima ne dobivaš ni jedan gram ljubavi.

Ono što bezuslovno trebaš za život jest ljubav. Ali ljubav ne možeš kupiti, kad bi se ljubav mogla kupiti, ona više ne bi bila ljubav. Ljubav nastaje tako da daješ, da daješ sebe čitavim svojim srcem. To je ključ svih tvojih problema, siromašno dijete blagostanja.

Phil Bosmans

POSLEDNJE VREME



Živimo u preteškim vremenima, vremenima besmisla i nesreća. Vesti koje svakodnevno stižu sa TV-ekrana i elektronskih medija, sve su lošije: svuda nemiri, ratovi, katastrofe prirodne i društvene, zemljotresi, požari, poplave, glad, pandemije, pošasti, bolesti. Mnoge porodice se raspadaju, deca su neposlušna roditeljima, caruje i vlada bračno neverstvo, razvrat i prostitucija svake vrste.

Nije nimalo slučajno da se u takvim vremenima ljudi zapitaju: „Šta li nam donosi budućnost? Šta će biti sutra? Kakvi nas događaji očekuju - da li će se stvari izmeniti nabolje ili će

pak, biti još crnje i gore nego dosad?“

Ko je taj koji nam može nepogrešivo otkriti šta će biti? Niko drugi do, Gospod Isus Hrist. On zna i početak i sredinu i konačni cilj svega što postoji, i otkriva to svojim vernim slugama, sledbenicima i prijateljima. Jedino takvi ljudi mogu biti istinski proročki nadahnuti.

Proročka služba je - posebni blagodatni dar Crkvi Hristovoj (Ef. 4:11). Prorok poseduje naročiti duhovni vid. Pred njim granice prostora i vremena kao da se razmiču, svojim duhovnim pogledom on ne samo da

vidi sadašnje, nego i buduće događaje, vidi njihov duhovni smisao, vidi srce čoveka, njegovu prošlost i budućnost. Takav visoki poziv ne može a da ne bude spojen sa čistotom srca i ličnom posvećenošću sluge Božjeg.

Pravi prorok je onaj koji ima „karakter Gospodnji“: pun svetosti, straha Božjega, ljubavi, čistote, krotosti i poniznosti, a u isto vreme silan u reči i delu.

Pored toga, prorok nije puki pogađač budućih događaja. Pre svega i iznad svega, on je svedok Božjeg prisustva u jednom narodu i njegovoj istoriji, razobličava greh i pokvarenjaštvo svojih bližnjih i on uvek usmerava i zove na pokajanje.

Istinski prorok uvek govori istinu, nikada nije sklon da laska ljudima i na taj način zadobija njihova srca. Kao takav, prorok Gospodnji je neomiljen tamo gde deluje i služi. Najčešće biva progonjen i odbacivan najpre od religioznih crkvenih starešina, vlasti, sistema...



Veliki biblijski proroci su svi-repo, okrutno i nemilosrdno ubijeni (prorok Isaija presečen testerom, Jeremija ubijen kamenjem, Jezekilj rastrgnut tako što je bio vezan konjima za repove, Jovan Krstitelj mačem posečen). Glavu svih proroka Gospodnjih, Hrista Gospoda, istinomrsci su na krstu raspeli.

Ništa čudno a ni slučajno nije, da i danas ovaj religiozni naraštaj, baš kao i nekada negdašnji, sve ono što ima ma kakav oblik istinskog proročkog karaktera, žestoko progona i mrzi, ne razlikujući ni jednog momenta prave, od lažnih proroka.

Svi oni koji danas otvoreno proganjaju pomazanike Gospodnje i istinske sluge Božje, veliki greh čine, jer ponovo proganjaju samoga Hrista.

Važno je spomenuti i to da su mnogi lažni proroci danas favorizovani i priznati, iako otvoreno i nemilosrdno progone istinske proroke Božje. Lažni proroci prorokuju laži, a sveštenici vladaju i gospodare preko njih (Jer. 5:31). Nažalost, ovo je duhovna stvarnost i u mnogim crkvama danas.

Probudi se narode Božji!

Ivan Zlatanović, Leskovac

PSALMI SLAVLJENJA



Slavljenje je istaknuto na mnogo mesta u Bibliji. Od izlaska Jevreja iz Egipta, neprestano nailazimo na slavljenje. Cela knjiga Psalama je puna slavljenja. Mojsije je prvi sastavio pesmu slavljenja koja je zapisana u knjizi Izlaska 15, i otada kroz ceo Stari zavet mogu da se čuju zvuci slavljenja.

„Ko je kao ti među silnima, Gospode? Ko je kao ti slavan u svetosti, strašan u hvali, i da čini čudesa?“ (2. Mojs. 15:11). Bog je čudesan i vredan hvale (slavljenja).

Mnogi ne shvataju čemu tolika zbirka pjesama i Psalama u Bibliji. To izgleda kao da Bog još nije zadovoljan sa svim onim slavljenjem koje se već nalazi na drugim mestima. Tako je Sveti Duh nadahnuo psalmiste kao što su David, Mojsije, Asaf i drugi da Ga slave. Njihovi Psal-

mi nisu tek samo Psalmi slavljenja, već su i Psalmi patnji.

Mnogi govore o svom iskustvu u senci smrti: „Bezdan doživljava bezdan glasom slapova tvojih; sve vode tvoje i vali tvoji na mene navališe“ (Psalam 42:7).

Ljudi su ih ostavili, a neprijatelji klevetali i proganjali; no ipak iz tih iskustava se podiglo slavljenje Bogu. Dakle, te reči slavljenja ne dolaze iz usta bogatih, nego iz usta onih koji se nalaze pod Božijom disciplinom.

Svi oni koji proučavaju Bibliju znaju da od svih knjiga u Starom zavetu, zbirka Psalama izražava najdublje rane i osećanja ljudi. Ne zaboravite da je u tim Psalmima glas slavljenja najjači i najviši. Iz mnogih nevolja, proganjanja i kleveta Bog je komponovao pesme slavljenja u životima svoga naroda.

Oni uče da slave Boga u raznim prilikama.

Nemojte misliti da je radosno slavljenje najglasnije. Često puta najbučnije slavljenje dolazi od onih koji su prošli kroz duboke nevolje pred Bogom. Takvo slavljenje Bog rado prima i veoma blagosilja. Njegova je želja da svaki pojedini od nas to nauči.

Ne samo da bi trebalo da podižemo notu slavljenja kad stojimo na vrhu planine i gledamo obećanu zemlju Hanaan, nego moramo da se učimo da sastavljamo Psalme slavljenja kad prolazimo dolinom smrtnom. To je pravo slavljenje.

Sada možemo i da zaključimo kakva je prava priroda slavljenja. Kao što smo već rekli, knjiga Psalama je jedina knjiga slavljenja u Starom zavetu. Mogla bi se još nazvati „Knjiga slavljenja“. Mnogi i nalaze svoje slavljenje u Psalmima. Mnogi Psalmi mogu da se pevaju. U vreme Staroga zaveta, ljudi su i pevali Psalme.

Zapazite činjenicu da su oni koji su prinosili slavu Bogu u Starom zavetu bili oni koje je Bog namerno vodio kroz bolne situacije tako da su iz njihovih rana mogle da se sastavljaju reči slavljenja.

Vočman Ni



ISUS TE POZIVA



„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.”
(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.”
(Rimljanima 10,13)



**Ako još ne poznaješ Isusa Hrista
kao svog Spasitelja i Gospoda,
onda Ga pozovi da to postane.**



**Ako si Ga već pozvao u svoj život
da bude tvoj Gospod i Spasitelj,
onda pomози drugima da učine to isto.**

„Хронолошка Библија је корисно средство за људе који желе да разумеју временски ток и преплитање различитих делова библијских прича.“

Драшко Ђеновић

НАРУЏБЕ

ПОШТАНСКИ ПРЕГРАДАК
Поруке, ПП 37, 11060 Београд

ТЕЛЕФОН
+381 63 396 331

ЕМАИЛ
ikonos.office@gmail.com



ЖЕНЕ НАДЕ PODCAST

Podcast „Žene nade“ možete da slušate
na našem YouTube kanalu „Žene nade“
ili na našem sajtu ikonos.org.rs
Kontakt telefon +381 62396331
Zapratite nas na Fejsbuku i Instagramu

SYLOAM

posetite
novi sajt
misije
Syloam

MARILYN HICKEY

**Novo
Izdanje***

**NIJE GOTOVO SVE
DOK NE POBIJEDIŠ**

Uspješna žena koja je pobijedila

*Knjigu možete kupiti u Srbiji i Bosni preko našeg izdavaštva a u Hrvatkoj u OK knjižarama

**magneti
i ribice**



audio knjige

•
Elektrone knjige

•
video naučavanje

•
**komplet ponuda
iz Syloam izdavaštva**



platnene torbe

WWW.SYLOAM.ORG